

LỜI NÓI ĐẦU

Lúc nhỏ, nhà gần chùa Từ Nghiêm, tôi vẫn thường sang chùa tụng kinh mỗi tối với quý sư cô. Lâu dần, tiếng chuông mõ, tiếng kinh kệ trở nên thân quen như một người bạn thân thiết, mặc dầu vậy, những câu văn trong kinh đối với tôi sao mà khó hiểu quá ! Dạo đó, tôi chỉ mới mười lăm, mười sáu tuổi nhưng tôi rất yêu thích đọc sách Phật, dù tôi chẳng hiểu được bao nhiêu. Có lẽ, tự tiền kiếp tôi đã từng là đệ tử Phật rồi chăng ? vì

thế nên sách Phật giáo có sức hấp dẫn tôi rất mạnh. Sách ngoài đời, quá nhiều tác phẩm hay... trong nước, ngoài nước... đủ loại... tôi cũng đọc không ít nhưng không đọng lại trong tôi nhiều. Nó như là những bọt váng nổi lên phút chốc rồi tan biến không lưu lại một dấu vết gì. Nếu đem so sánh với ba tạng kinh, luật, luận của Phật thì những sách đó hãy còn quá trẻ, quá ít để minh họa cho cái trí tuệ của loài người, quá...quá ít để minh họa cho cái trí huệ rất rảo của những bậc đã giác ngộ. Nói chung, thì những bông hoa trí tuệ đó đều minh họa một phần nào cho sự có mặt và sinh tồn của con người, sinh vật cao nhất trong trái đất này. Thế giới con người thiên hình vạn trạng... hằng hà sa số chủng loại cũng giống như thế giới của các sinh vật khác trong vũ trụ này. Mỗi một hình thể, mỗi một sự thọ sinh, mỗi một tư tưởng, mỗi một hành động, mỗi

một ý thức... đều phát sinh ra vô số luồng quang minh cực mạnh, cực nhanh phóng vào không gian và nếu đủ duyên nó sẽ kết hợp với khí thiêng của trời đất để cho ra những sinh vật hằng hà sa số bay loạn trong không gian. Có những sinh vật do kiên cố vọng tưởng sinh ra, có những sinh vật do hư minh vọng tưởng sinh ra, có những sinh vật do dung thông vọng tưởng sinh ra, có những sinh vật do u uẩn vọng tưởng sinh ra, có những sinh vật do hư vô vi tế sinh ra... cũng có những sinh vật do loạn tưởng điên đảo sinh ra... theo kinh Lăng Nghiêm, Phật nói có đến mười hai loại chúng sanh như thế luân hồi trong các cõi nước. Những sinh vật đó hiện hữu, sinh tồn theo đúng chu kỳ của nó cho dù mắt thường của chúng ta trông thấy hoặc không trông thấy (kính hiển vi cực mạnh mới có thể trông thấy). Những luồng quang minh ba động đó phụt lên

rồi lại tắt đi vô số... tiếp diễn luôn luôn. Đó là những kiếp sống nối tiếp nhau vô tận... sinh rồi tử, tử rồi sinh... nếu như không có một sự phản kháng từ ý thức dừng lại không muốn tiếp tục tái sinh nữa. Chỉ có Đức Phật, người đã thực chứng và thoát ra khỏi vòng luân hồi mới có đủ kinh nghiệm quý báu chỉ lại cho chúng ta phương cách nào khả thi có thể giúp chúng ta quay đầu trở về nơi... từ đó chúng ta ra đi. Với tám vạn bốn ngàn pháp môn thật là quá đủ và quá chu đáo khi Ngài để lại cho chúng ta cả một kho tàng kinh điển như thế. Việc còn lại là chúng ta phải áp dụng như thế nào cho có hiệu quả để ích lợi nhiều nhất cho mình, cho tha nhân mà không cô phụ tấm lòng từ bi của chư Phật. Tôi nghĩ như thế- mỗi lần tụng kinh- mỗi lần xem lại lời chỉ dẫn của các bậc tiền bối, chân sư tôi đều mong muốn được thực hiện và đóng góp một phần công sức

nhỏ noi của mình vào sự nghiệp chung giải phóng chúng sinh thoát khỏi căn nhà lửa của kiếp người nhiều đau khổ này. Đấy cũng là ý nghĩa của phẩm phương tiện trong kinh Pháp Hoa mà tôi thích nhất. Cho nên, mặc dù mọi người có thể cười tôi cao vọng, cười tôi viễn mơ, cười tôi hoang tưởng... nhưng tôi vẫn không ngại, vẫn cố gắng thực hiện hết sức mình, theo ý mình trong việc cố gắng đơn giản hóa, ngắn hóa, dễ hiểu hóa, dễ nhớ hóa... những điều mà Đức Thế Tôn đã nói ra cách đây hàng bao thế kỷ trong *Kinh Pháp Hoa*, *Kinh Duy Ma Cật* hay *Đại trí độ luận*... với mục đích duy nhất là để cúng dường chúng sinh và cúng dường chư Phật mà thôi. Nếu như, có ai đó hữu duyên đọc thấy và cảm nhận được điều tôi muốn gửi gắm bằng tất cả tấm lòng của mình thì thật là hạnh phúc không gì bằng đối với tôi. Xin chân thành nguyện cầu chư

Phật, chư Bồ Tát, chư thần hộ pháp... thường gia hộ cho tất cả chúng sinh đều được bất thối chuyển, tâm Bồ đề kiên cố, xa bề khổ nguồn mê, chóng quay về bờ giác.

Nguyện đem công đức này
Hương về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.

Vân Hà

(Trần Thị Hồng Anh)

DUY MA CẬT DIỄN NGÂM

1.- PHẦN GIỚI THIỆU

BỒ TÁT TẠI GIA

Thế Tôn dạy hành trì nghiêm mật
Pháp thường hành Bồ tát tại gia
Tam qui ngũ giới đầy là :
Qui y Phật, Pháp, Tăng và ăn chay

Qui y Phật quay về kính ngưỡng ...
Đấng cha lành, tin tưởng thành tâm
Dù con thất lạc bao năm
Ngài luôn theo dõi âm thầm giúp con

Qui y Pháp không còn hãi sợ
Cung kính người thuyết giảng điều hay,
Thực hành yểm trợ từng ngày
An trú nơi pháp miệt mài sớm hôm

Nguyện ngày sau sớm tròn đạo quả
Chính pháp truyền trao cả muôn loài
Đã thành Đạo Vô Thượng rồi
Thực hành thuyết pháp độ người thế gian

Qui y tăng Thanh Văn, Duyên Giác
Người xuất gia thí phát già lam
Đại thừa chí lớn trong tâm
Thẳng đường tiến mãi thẳng trăm chẳng lui

Luôn quán niệm hộ trì chánh pháp
Bố thí và gánh vác nghiệp chung
Thương người, thương mọi chúng sinh
Dù ai không hiểu, một mình ... mình hay

Trì ngũ giới đêm ngày chăm chỉ
Không sát sinh nuôi dưỡng từ bi
Tà dâm, trộm cắp, thị phi...
Rượu chè, gian dối ... bỏ đi không màng

Tập thuyết pháp trong hàng đệ tử
Truyền cho người từng chữ chân kinh
Dạy người củng cố niềm tin
Điều hay lẽ phải giữ gìn thiện tâm

Hành lục độ âm thầm không mồi
Sống kiên trì trong cõi người ta
Bạn bè, thân quyến gần xa
Người hiền cũng kính, hiếu và cảm thông

Dù tại gia đồng tu một niệm
Bờ bên này tô điểm cho người
Làm thuyền chuẩn bị ra khơi
Giúp người mệt mỏi còn bơi giữa giòng

Công đức ấy cũng trong mật niệm
Luôn hành trì mật ngữ Thế Tôn
Thế gian sóng cả dập dồn
Bồ tát chèo chống thoát cơn khổ nạn

Đưa chúng sinh qua ngàn khổ ải
Vượt...vượt bao sợ hãi kiếp người
An lành mang đến cho ai
Sẵn lòng tiếp dẫn... tương lai quả tròn

Vân Hà
(TTHA)

PHẦN THỨ NHẤT

PHẨM PHẬT QUỐC

Thuở Thế Tôn còn đang tại thế
Tỳ Xá Ly vườn để cho người
Vườn xoài xanh ngắt hoa tươi
Tỳ kheo, Bồ Tát bao người đến nghe

Cõi Tịnh Độ cùng nghe Phật thuyết
Ban pháp lành hiểu biết nguồn căn
Vô số Bồ Tát, Thanh Văn...
Hàng ngàn đại chúng vây quanh bảo tòa

Có trưởng giả tên là Bảo Tích
Cùng năm trăm thân thích đến và...
...Dâng lên châu báu, ngọc ca...
...Công đức vô lượng, rải hoa cúng dường

Phật biểu lộ lòng thương thính chúng
Hiển oai thần vừa đúng thời cơ

Cây châu báu lớn không ngờ
Tam thiên thế giới sững sờ phút giây

Ngài Bảo Tích lòng đầy kính ngưỡng
Cúi đầu xin : Bạch Đức Thế Tôn
Bồ Đề tâm của chúng con
Mở rồi, xin hãy vuông tròn trước sau

Xin chỉ dạy con mau đạt đến
Bồ Tát thừa, bờ bến phải qua
Con đường thanh tịnh không xa
Hạnh lành vượt cõi người ta... đến bờ

Phật mỉm miệng cười tươi phán bảo :
Bảo Tích này- ngay thảo, hiền lương
Cõi nào cũng đến Phật đường
Tùy duyên hóa độ tình thương ngập tràn

Nếu sinh chúng còn đang khổ ải
Mở tâm từ trang trải lòng ra
Độ người giải thoát... lìa xa
Khổ đau dồn dập mê hà chúng sanh

Đấy là tập lòng lành Bồ Tát
Quốc độ mình cứu thoát cho người
Biến đời đau khổ thành vui
Từ bi tươi khắp, đẩy lùi tham sân

Hoa sen nở trong làn nước bắn
Bùn lầy kia đâu phải chướng duyên
Cõi trần sinh dưỡng người hiền
Bồ Tát Đại nguyện thiện duyên cho người

Tâm thẳng thắn, muôn loài kính ngưỡng
Tâm thiện lành, trưởng dưỡng thiện căn
Giúp người mở Bồ Đề Tâm
Con đường giải thoát rất gần... chẳng xa

Muốn cho cõi người ta thanh tịnh
Bồ tát hành lục độ cho đời
Ba mươi bảy phẩm sáng ngời
Hành trì nghiêm mật chuyển đời tịnh thanh

Vân Hà (TTHA)

PHẨM THỨ HAI

PHẨM PHƯƠNG TIỆN

Thân trưởng giả- Ngài Duy Ma Cật
Từng cúng dường chư Phật ngày xưa
Từ vô lượng kiếp thương ưa
Hành trì nghiêm mật Đại thừa pháp luân

Bồ Đề Tâm xoay vần luân chuyển
Vô lượng thân thẳng tiến đường trần
Thông đạt phương tiện pháp thân
Tùy duyên hóa độ cõi trần quán cơ

Tâm chúng sinh mê mờ điên đảo
Thích đua chen- gian xảo- lợi danh
Hóa thân đồng sự chuyển dần
Chuyển mê thành ngộ, chuyển sân thành từ

Pháp phương tiện chân như thường trú
Ngài Duy Ma dùng đủ cho người

Vô sanh pháp nhãn đạt rồi
Biện tài vô ngại đẩy lùi chướng ma

Ngài đã đạt Di Đà thâm diệu
Chứng các môn vô úy tổng trì
Thần thông du hí từ bi
Hàng phục ma oán tướng tri mọi điều

Từ quá khứ tạo nhiều công đức
Vô lượng thân bệnh vực người ngay
Kiếp này trưởng giả biện tài
Bao người kính ngưỡng tương lai Phật Đà

Pháp phương tiện vị tha rộng khắp
Muốn độ người từ thấp đến cao
Thị hiện trưởng giả sang giàu
Bố thí tiền bạc và trao pháp lành

Phật khen ngợi lòng thành- bể cả
Tâm Duy Ma trưởng giả tịnh thanh
Những ai phạm giới sát sanh
Tham- sân- si- mạn, tranh giành quyền cao

Ngài giữ giới độ người phạm giới
Sống tinh cần chuyển đổi thời cơ
Tâm ai tán loạn từng giờ
Thiền định an trú qua bờ trầm luân

Tuy tại gia pháp luân thường chuyển
Sống giữa đời nhuần nhuyễn tâm như
Chánh pháp không thiếu chẳng dư
Giúp cho sinh chúng an cư cõi trần

Trong nhiều kiếp hiện thân trưởng giả
Hàng bạch y nghiệp quả còn nhiều
Giữ gìn phạm hạnh không kiêu
Độ người- phương tiện còn nhiều gian nan

Vì chúng sanh còn đang bá bệnh
Ngài Duy Ma cũng bệnh trầm kha
Phương tiện cũng thật như là...
...Ngài đang hấp hối thật ra... chẳng hề !

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ BA

PHẨM ĐỆ TỬ

Ngài Duy Ma hiện thân lâm bệnh
Tuy thế gian kể đến người đi
- Có thân có bệnh lạ gì ?
Dù là trưởng giả, nô tì như nhau

Ngài thâm nghĩ : ta đau là thế
Chắc Thế Tôn tại thế lòng từ
Cho người thăm viếng riêng tư
Đoái lòng thương xót bây giờ tới thăm

Phật hiểu ý thâm tâm cư sĩ
Nên bảo Ngài đệ tử hàng đầu
Xá Lợi Phất - trí thâm sâu
Thuộc hàng đệ tử đứng đầu ghé thăm

Ngài Xá Lợi trầm ngâm : từ chối
Bạch Thế Tôn bối rối lòng con

Đã từng gặp gỡ thiên môn
Duy Ma cư sĩ dạy con nhiều điều

Ngài cật vấn : muốn tiêu phiền não
Ông ngồi thiền sao? Bảo tôi nghe
Diệt thọ, tưởng, định ngăn che
Niết Bàn đạt tới chỉ e... Tiểu Thừa!

Thiền tốt đỉnh không chừa tam giới
Giữa thế gian vẫn tới Niết Bàn
Tâm không lay động tịnh an
Oai nghi tỏa khắp thế gian ...Đại Thừa!

Vấn chấp tác việc đời, việc đạo
An trú tâm thành tạo thiên môn
Não phiền trần thế dập dồn
Mà tâm thanh tịnh pháp môn Đại Thừa

Xá Lợi Phất xin thưa: không dám...
Đến thăm Ngài đang cảm nằm nhà
Bởi ông tuy chẳng nói ra
Nhưng lòng khâm phục Duy Ma biện tài

Phật nghe thế bảo ngay đệ tử :
Mục Kiền Liên con thử thay ta
Đến thăm trưởng giả Duy Ma
Bệnh Ngài thuyên giảm hay là vẫn chưa?

Đại đệ tử xin thưa Phật tổ
Thăm Duy Ma? thật khổ lòng con !
Bởi Ngài chẳng khác Thế Tôn
Những điều cật vấn riêng con chưa tường

Nên chẳng dám lên đường thăm viếng
Con tuy rằng nổi tiếng thần thông
Một hôm thuyết pháp người đông
Duy Ma chợt đến thật lòng hỏi han :

“Ông thuyết pháp lan man quá đổi
Pháp Thế Tôn tuyệt đối lý chơn
Ngôn từ khái niệm nào hơn
Pháp tánh thực chất ly ngôn hiển bày

Mọi khái niệm ly khai ngôn thuyết
Chớ kẹt vào sinh diệt thế gian

Ngã, nhân, thọ, giả, chúng sanh
“Như pháp như thuyết” ngọn ngành đều thông

Hiển chánh pháp một lòng thuyết giảng
Không tới, lui cũng chẳng bớt, thêm
Không sinh, không diệt, ngày đêm
Vẫn luôn tâm niệm ấm êm trong ngoài

Tâm sinh chúng mọi người có khác
Kẻ thông minh, kẻ nhác, người khờ
Tri kiến che lấp mê mờ
Sở tri chướng ngại bên bờ tử sinh

Biết và hiểu riêng mình thấu đáo
Tâm đại bi Tam bảo chứng minh
Đại thừa -pháp lớn độ sinh
Giúp người và cả giúp mình vượt qua...

Biển trần thế mê hà sinh tử
Chẳng khéo tu sóng dữ nhận chìm
Hiểu, nghe, học hỏi kiếm tìm...
Thực hành lời dạy chuyển đêm thành ngày”

Con nghe thế, lòng hoài suy nghĩ
Dạ bản khoán tâm chỉ ngại e
Trả lời sao khỏi bị chê
Ngài Duy Ma mở Bồ đề trực tâm

Bao chúng sinh mê lầm trừ bỏ
Tám trăm người chứng tỏ lòng thành
Bồ đề tâm đã sẵn dành
Cho ai liễu ngộ ngọn ngành đường tu

Con không dám, mặc dù rất muốn
Đến thăm Ngài tình huống vừa qua
Bởi con ngưng nghị như là...
Học trò thi rớt - Duy Ma biện tài

Phật liền bảo với Ngài Ca Diếp
Ông thay ta trực tiếp tới thăm
Duy Ma cư sĩ đang lâm...
...Bệnh tình chưa khỏi đang nằm đợi ta

Thầy Ca Diếp đầu đà khổ hạnh
Thường trì bình, tránh chốn giàu sang

Xóm nghèo sống cảnh lầm than
Ngài luôn tìm đến hỏi han giúp người

Gieo công đức - miệng cười từ ái
Cho người nghèo được trái lòng ra
Trì bình, khát thực đường xa
Người nghèo bỏ bát hiệu ra ... thoát nghèo

Nhân bố thí người gieo sẽ hưởng
Tạo nghiệp lành kính ngưỡng người tu
Cho người còn đến thiên thu
Phát tâm rộng rãi mặc dù chẳng sang

Ngài Ca Diếp ngõ ngàng e ngại
Nghe Thế Tôn bảo phải tới thăm
Duy Ma cư sĩ bệnh lâm
Vẫn đang điều trị đang nằm tại gia

Đại đệ tử thật thà kể lại
Một hôm con đang mải trên đường
Trì bình khát thực trong thôn...
...Xóm nghèo giồng ruổi xin cơm đỡ lòng

Gặp Duy Ma nghe ông cật vấn :
“Ngài không ăn sao vẫn đi xin?
Khất thực - thứ lớp - trì bình
Tinh thần bình đẳng phải xin đúng nhà

Người giàu có, cũng là sinh chúng
Hay nghèo hèn, cho đúng thời cơ
Dịp may mang đến kịp giờ
Giúp người tạo phước không chờ... chọn ai

Vì không ăn mà Ngài khất thực
Giải thoát thân đích thực tròn đầy
Đâu cần trưởng dưỡng từng ngày
Bồ Đề tâm của ai ai cũng đồng

Vượt khái niệm sạch, trong, tà, chánh
Tám điều lành huyễn ảnh trần gian
Không nhớ, không sạch - tâm an
Không sinh, không diệt, đôi đàng như nhau

Không thêm, bớt làm sao phiền não
Tiếng như vang, già lão, trẻ trung

Mùi hương như gió lạnh lòng
Vị không phân biệt chẳng ngừng đổi thay

Các pháp tướng luôn thay- chuyển đổi
Tự tánh không, tha tánh cũng không
Sinh diệt như huyễn tương đồng
Hóa thân thị hiện bởi lòng độ sanh

Nghe cư sĩ thật lòng phân giải
Bạch Thế Tôn con ngại thăm người
Đúng là Bồ Tát giữa đời
Nên con không dám lựa lời hỏi han

Phật không thể - còn đang thuyết pháp
Nơi giảng đường giải đáp nguồn căn
Tu Bồ Đề hãy đến thăm
Ngài Duy Ma bệnh- ân cần thay ta

Bạch Thế Tôn- đúng ra- ông ấy
Đã dạy con nhìn thấy pháp không
Bình đẳng tánh trí viên dung
Bất cấu, bất tịnh chỉ cùng tánh thôi

Tính giải thoát xa rời phiền não
Bồ Đề tâm - huyễn ảo trần gian
Bất ly Phật pháp - thế gian
Chớ mong trốn bỏ, lang thang kiếm tìm...

Ngài cư sĩ lặng im đưa trả
Bình bát trao thông thả đời chơn
Thật là e ngại lòng con
Duy Ma cất vấn vuông tròn trước sau

Tánh bình đẳng không cao chẳng thấp
Luôn tròn đầy thứ cấp ngang nhau
Tuy hai nhưng một, khác nào
Bồ Đề, phiền não cũng vào hư không

Pháp như huyễn, xin ông chớ ngại
Tuy là không, vẫn trả tâm ra
Đại bi hiện hữu sơn hà
Để cho sinh chúng hiểu và... phát tâm

Phật nghe thế trầm ngâm phán bảo
Phú Lô Na con hãy vì ta

Đến thăm hỏi bệnh Duy Ma
Đã lâu không gặp, thay ta viếng người

Phú Lô Na mỉm cười từ chối
Xin Thế Tôn thay đổi người thăm
Vì con chẳng dám tới thăm
Duy Ma cư sĩ, cao thâm biện tài

Có một hôm mê say thuyết pháp
Giữa rừng già giải đáp cho người
Duy Ma chợt đến mỉm cười :
Ông nên cẩn thận - độ người tùy cơ

Họ có mặt đang chờ nghe pháp
Căn cơ người cao thấp khác nhau
Chớ đem pháp nhỏ mà trao
Cho người Đại trí khác nào... để người

Bát châu báu sáng ngời ngọc quý
Tuy đựng quà bố thí chúng sanh
Thức ăn trân trọng ngon lành
Chớ đem những món hôi tanh để vào

Soi căn tánh thấp cao cho rõ
Muốn độ người cần mở Đại Bi
Với người thượng trí thường khi
Đại thừa pháp bảo tường tri mọi điều

Tâm của họ sánh nhiều biển lớn
Chớ đem ra đùa giỡn như nhau
Đại dương đặt dấu chân trâu
Khác nào đơm đóm muốn thâu mặt trời

Ngài cư sĩ dứt lời nhập định
Phép thần thông trừ bệnh cho người
Vô minh xóa sạch mây mờ
Đại thừa thuyết giảng từng tờ chân kinh

Bởi như thế giạt mình - không dám
Thưa Thế Tôn thông cảm dùm con
Duy Ma cư sĩ tiếng đồn
Đức tài nào khác Thế Tôn hiện giờ

Phật suy nghĩ bất ngờ chỉ định
Ca Chiên Diên nhất định thay ta

Đến thăm - chăm sóc - Duy Ma
Nói rằng: ta bận thuyết và giảng kinh

Ca Chiên Diên làm thính rất ngại
Tuy rằng ông tranh cãi hơn người
Nghị luận, đệ nhất biện tài
Luận sư, nổi tiếng ai ai cũng tường

Ông nhớ lại Phật thường giảng pháp
Khổ, không và vô ngã, niết bàn
Vô thường chân lý thế gian
Ông bèn nói lại - vội vàng chép, ghi

Các khát sĩ thường khi cật vấn
Ông tường trình nhưng vẫn tự tin
Khả năng lý luận của mình
Chưa bao giờ lại làm thính trước người

Duy Ma đến- cả cười- mách bảo :
Nầy Chiên Diên - giảng đạo chớ lầm
Sinh diệt và cả hư không
Chỉ là huyễn tướng cũng đồng một thôi

Thầy đừng giảng vừa rồi, như thế
Vô thường và khổ đế trầm luân
Sinh diệt, vô ngã xoay vần
Chỉ là hiện tượng khi cần mà thôi

Bởi bản chất đời đời không diệt
Cũng không sanh - hiểu biết nguồn căn
Bên ngoài những tưởng cách ngăn
Thật ra hai mặt : có, không- vô thường

Khi hiện tượng yêu thương, căm ghét
Giữa cuộc đời oan nghiệt tử, sinh
Vô thường trả nghiệp riêng mình
Thế gian chìm nổi hư vinh kiếp người

Khi hết nghiệp dứt đời trôi nổi
Lại về nguồn sạch tội oan khiên
Chân không tĩnh lặng triền miên
Không còn sinh, tử, truân chuyên- vô thường

Giảng như thế: yêu thương- diệu hữu
Đại từ bi - Pháp Bửu Đàn Kinh

Chân không Bát Nhã tầm thính
Có - không, sinh - diệt, chúng sinh - niết bàn

Nghe cư sĩ luận bàn kinh điển
Con lặng thính suy diễn một mình
Duy Ma lĩnh hội ý kinh
Đại Thừa Pháp Bảo riêng mình truyền trao

Bởi như thế con nào đâu dám
Đến thăm Ngài đang cảm nằm nhà
Thế Tôn tuy chẳng nói ra
Nhìn A Na Luật đứng là nên đi

Đại đệ tử thường khi chẳng ngại
Luôn nghe lời, không cãi Thế Tôn
Tên Ngài “Như ý”, thật ngôn
Mắt trời “Thiên nhãn” tiếng đồn vang xa

Thầy bèn kể: chuyện là... Hôm đó
Đang kinh hành bỗng có Phạm Vương
Tên là Nghiêm Tịnh cúng dường
Hào quang rực rỡ bốn phương sáng lòa

Thiên Vương đến lễ và xin hỏi:
Kính thưa Ngài trong cõi nhân gian
“Mắt Trời” thấy được Thiên đàng
Sơn hà mấy cõi, Địa đàng mấy nơi?

Con bèn đáp : “Mắt trời” vô hạn
Có thể dùng thiên nhãn thấy xa
Tam thiên thế giới như là...
Quả xoài nhỏ bé chúng ta thường dùng

Duy Ma đến xin cùng đàm luận :
Dám hỏi Ngài, thiên nhãn trông xa
Tam thiên thế giới sơn hà
Tất cả hiện tượng để ta thấy cùng?

Hay không tương, mà trông thấy được
Có lẽ nào trái ngược thường khi
Nếu không hiện tượng - vô vi
Làm sao nhìn rõ, khác gì nói suông ?

Nếu hiện tượng để luôn nhìn thấy
Có khác gì học lấy ngũ thông

Ngoại đạo- tà thuật- cuồng ngông
Lòng tôi nghi ngại xin ông giải bày?

Con nín lặng trước Ngài không nói
Chư Phạm Thiên - các cõi vô cùng
Nghe rồi đạt được chưa từng...
Vô ngôn bất thuyết- vui mừng hỏi thêm :

Bạch cư sĩ - đã mòn lối bước
Ngài gặp ai đạt được “mắt trời”?
Thiên nhãn chân chính khác người
Luôn luôn nhìn rõ cõi đời trầm luân

Không ai khác, Thế Tôn nhìn rõ
Thiên nhãn thông sáng tỏ khác thường
Tam muội chứng đắc luôn luôn
Thấy suốt cõi Bụt chẳng buồn dưng tâm

Nghe lời ấy năm trăm quyển thuộc
Cùng Phạm vương Nghiêm Tịnh phát tâm
Chánh giác vô thượng cao thâm
Cúi đầu đảnh lễ âm thầm đời chân

Vì lẽ ấy phân vân chẳng dám
Đến thăm Ngài đang cảm nằm nhà
Kính thưa Phật Tổ Thích Ca
Xin chọn người khác để mà thay con

Đệ tử Phật hãy còn nhiều vị
Giỏi hơn con- khát sĩ phàm phu
Duy Ma tuy bệnh mặc dù...
Vẫn còn sáng suốt chuyên tu Đại Thừa

Ưu Ba Ly cũng vừa mới đến
Phật bảo Ngài thăm bệnh Duy Ma
Luật tu tam giới xuất gia
Ngài đều thông suốt như là Thế Tôn

Ngài nhớ lại một hôm đang giảng...
...Luật-cho người phạm giới đồng tu
Tội kia vi phạm như mù...
...Đi trong đêm tối thiên thu hãy còn

Nên sám hối sắt son trong dạ
Nướng pháp lành bằng cả thiện tâm

Duy Ma xuất hiện ân cần:
Thầy đừng dạy thế rối lòng người tu

Tội không đến mặc dù phát khởi
Chẳng bên trong buộc cõi do mình
Tự thân bản chất tội tình
Không đi không ở, trọng khinh lẽ thường

Phật đã dạy tâm vương như bản
Nên chúng sanh lầm lẫn vướng theo
Nếu tâm thanh tịnh, trong veo
Chúng sanh cũng thế dù nghèo sạch trong

Bởi như thế nên công hay tội
Cũng đều do lầm lỗi tự tâm
Tâm kia phát khởi mê lầm
Tâm kia sám hối sạch trong lẫn ngoài

Tâm đã diệt- tội- công - cũng diệt
Lòng chí thành tha thiết mong cầu
Tâm luôn thanh tịnh từ đầu
Chớ đem tham vọng đổi màu chơn tâm

Bởi các pháp âm thâm lưu chuyển
Hiện tướng kia hư huyền mà thôi
Tiếng vang, nắng dợn, trăng trôi
Bóng trong gương nước- hiện đời- nghiệp sinh

Nên Đại nguyện tâm tinh cứu khổ
Bồ Tát còn nương chỗ thế gian
Từ bi- Diệu hữu- cứu nạn
Chân không- Trí huệ- thênh thang vô bờ...

Nghe giảng dạy – không chờ mà đến
Ngài Duy Ma bờ bến đã qua
Đại thừa Ngài diễn nói ra
Bao người chứng ngộ mê hà vượt lên

Bởi như thế cho nên không dám
Xin Phật thương thông cảm dùm con
Duy Ma tuy bệnh nhưng còn ...
Lòng trong trí sáng hơn con rất nhiều

Nghe phân tích bao điều e ngại
Ưu Ba Ly còn phải học nhiều

Thế Tôn chấp nhận bèn kêu
La Hầu La đến – con yêu - giúp Ngài

Hãy thu xếp đi ngay kéo trẻ
Thăm Duy Ma có thể bệnh tăng
Nếu như con gặp khó khăn
Nói cho ta rõ nguồn căn thế nào

La Hầu La thâm cao mật hạnh
Chuyên hành trì trong cảnh tịch liêu
Thương người nhẫn nhục trăm chiều
Vì người lâm cảnh gieo neo chẳng buồn

Thầy kể lại một hôm tiếp xúc
Các chàng trai muốn xuất gia theo
Sống đời tu sĩ - Tỳ Kheo
Tâm thanh tịnh dẫu sống nghèo cũng cam

Thầy bèn giảng hàng trăm điều lợi...
...Khi xuất gia chờ đợi người tu
Lợi mình rèn luyện công phu
Giúp người- thực tập - vân du giúp đời...

Duy Ma đến cả cười góp ý:
Thầy chớ nên nói kỹ lợi quyền
Xuất gia nào phải tu tiên
Đâu cần lợi lạc làm phiền người tu

Công đức ấy- mặc dù vẫn có
Người xuất gia buông bỏ mọi điều
Vô vi pháp vốn cao siêu
Hữu vi pháp mới cần nhiều thiệt, hơn

Thầy chớ giảng nguồn cơn nhỏ bé
Người xuất gia là kẻ rong chơi
Xuất gia là xuất gia thôi
Lợi quyền, công đức một đời bỏ đi

Sống hỷ xả thường khi buông hết
Không biệt phân - sống chết sợ gì
Kiến chấp ngoại đạo cần chi
Niết Bàn an trú - chủ trì sáu căn

Hàng ma oán khó khăn phiền não
Nhiếp thọ tâm già lão không lo

Trẻ trung nhưng chẳng dại khờ
Để cho ma oán chực chờ kéo đi

Duy Ma Cật từ bi quay hỏi
Các chàng trai theo dõi tự giờ
Xuất gia chớ khá chần chờ
Gặp Phật rất khó còn ngờ vực chi ?

Thưa cư sĩ - thường khi rất thích
Chúng con yêu lợi ích xuất gia
Nhưng còn đợi phép mẹ cha
Thương con luôn sợ khổ mà chẳng cho

Nếu cha mẹ sợ lo như thế
Hãy ở nhà cúng tế - viếng thăm
Chỉ cần phát Bồ Đề Tâm
Xuất gia chân chính đâu cần ra đi

Tâm vô thượng một khi có được
Khác nào con gieo phước cho đời
Tại gia tâm trí thanh thoi
Khác nào cõi đạo rong chơi giúp người

Nghe kể lại Phật cười và bảo :
Thôi- A Nan - ngừng đạo - thay ta
Đi ngay- thăm bệnh Duy Ma
Để lâu không tiện thật là khó coi

Nghe thấy thế - rạch ròi - thưa chuyện
Bạch Thế Tôn con nguyện vâng lời
Nhưng còn một việc này thôi
Nên con chưa dám thay người tới thăm

Duy Ma bệnh đang cần thăm viếng
Vốn biện tài nổi tiếng từ lâu
Nhớ lần Phật bị cảm, đau
Con chờ xin sữa sên sau nhà người

Gặp Duy Ma ông cười rồi bảo :
Thầy A Nan - thơm thảo hiền lương
Hôm nay mới sáng tinh sương
Sao thầy ra đứng ngoài đường làm chi ?

Con ngay thật- thăm thì nói nhỏ :
Tôi đang chờ xin sữa nhà dân

Thế Tôn đang bệnh rất cần
Duy Ma liền bảo : coi chừng ông sai

Thân phước báo Như Lai có được
Trí kim cương ruộng phước cho đời
Phật không có bệnh bao giờ
Đừng nên nói vậy gieo ngờ lòng ai

Thầy chớ bảo Như Lai lâm bệnh
Chuyển Luân Vương chẳng bệnh bao giờ
Chớ làm sinh chúng nghi ngờ
Phật còn lâm bệnh biết nhờ cậy ai ?

Nghe cật vấn- thở dài- không nói
Thưa Thế Tôn bối rối lòng con
Ngượng ngùng trong dạ héo hon
Sữa trong bình bát nhưng con.... chẳng về

Duy Ma nói : đừng mê lầm nữa
Phật thân đâu cần sữa thế gian
Chỉ là thị hiện độ sanh
Cho nên có bệnh đồng hành cùng ai

Hãy dâng sữa Như Lai đang đợi
Việc cúng dường phước tới luôn luôn
Điều ông làm phải- chớ buồn
Tôi đùa một chút vấn vương làm gì ?

Thưa Thế Tôn từ bi tha thứ
Con thật tình vẫn cứ ngại e
Sợ không dám gặp Duy Ma
Biện tài dường ấy thật là... con sai !

Ngài trưởng giả biện tài vô ngại
Trí kim cương thông thái hơn người
Giảng kinh tùy lúc độ đời
Như Lai nào khác- tùy thời độ sanh

Đại nguyện đã viên thành lâu lắm
Vấn rong chơi cõi thế ta bà
Vấn thị hiện qua thân trưởng giả
Cứu chúng sanh giữa chốn mê hà

Vân Hà (TTHA)

PHẨM THỨ TƯ

PHẨM BỒ TÁT

Nghe phân giải Thế Tôn nghĩ ngợi
Tại vì sao ai cũng chối từ ?
Ngài Duy Ma bệnh còn đang đợi
Không có người thăm viếng ông ư ?

Này Bồ Tát - thay ta tìm đến
Thăm Duy Ma đang bệnh còn chờ
Các đệ tử sợ không dám gặp
Bởi Duy Ma biện bác không ngờ

Ngài Di Lạc nhất sanh bổ xứ
Thế Tôn đà thọ ký tương lai
Kiếp này thôi đại nguyện hoa khai
Thành Phật chốn trần ai tế độ

Nghe Phật bảo : hộ người thăm viếng
Ngài Duy Ma trưởng giả đang đau
Bồ Tát cũng mỉm cười thoái thác
Bạch Thế Tôn con chẳng dám đâu !

Ngài kể lại một hôm đang giảng
Cho Thiên Vương trên cõi thượng thiên
Cõi Đâu Suất hạnh không thối chuyển
Ai đạt rồi chỉ có đi lên

Duy Ma đến ân cần góp chuyện :
Bồ tát ơi nghe nói Thế Tôn
Đã thọ ký cho Ngài đắc quả
Kiếp sau Ngài thành Phật phải không ?

Xin Bồ Tát vui lòng giải thích
Kiếp sau là kiếp sống ra sao ?
Nó thuộc về tương lai ? quá khứ ?
Hay cũng là hiện tại qua mau ?

Là quá khứ thì không còn nữa !
Là tương lai chưa đến – lẽ nào ?
Còn hiện tại không phân định được
Vừa tương lai- quá khứ đến mau

Thời gian đến không ai nắm bắt
Thời gian đi vượt khỏi tầm tay
Này các Tỳ kheo - từ trong bản chất
Vốn Niết bàn- thanh tịnh trong veo

Dù các ông còn đang tu học
Chốn trần gian hạnh nguyện chưa thành
Nên Bồ Tát - chúng sinh cười khóc
Vẫn yên lòng thông thả độ sinh

Đã thành Bụt từ vô lượng kiếp
Chốn Niết Bàn , thường- lạc- tịnh- thanh
Nên vô ngại sẵn sàng nối tiếp
Bụt tương lai nào phải mới sanh

Từ bản chất vốn chân như diệu pháp
Nên vị lai, quá khứ cũng không cần
Cả hiện tại cũng không hề hiện hữu
Nếu đạt rồi hay chưa đạt đều thông

Nên thực chứng, tương lai hay quá khứ
Cũng chỉ là hiện tượng sống mà thôi
Nước bản chất có bao giờ thay đổi
Bồ Đề tâm - nước chảy, mây trôi...

Thưa Bồ Tát- đã phiền Ngài chỉ giáo
Chỉ ngại e Thiên chúng hiểu lầm Ngài
Tôi phải đến để giải trình thấu đáo
Chuyện Niết Bàn của vị Phật tương lai

Nghe Trưởng giả thuyết bài pháp lớn
Hai trăm người đều chứng vô sanh
Các Thiên vương hoan hỉ vui mừng
Cùng đảnh lễ lui về thượng giới

Bạch Thế Tôn- cũng vì như thế
Nên Ngài đau con chẳng dám thăm
Cư sĩ Duy Ma biện bác tinh thông
Xin cử người khác vui lòng thay thế

Phật nghe vậy- quay nhìn chú bé
Đấy chính là đồng tử Quang Nghiêm
Nhỏ người, đạo hạnh trang nghiêm
Hãy thay ta viếng thăm liền - Duy Ma

Ngài đồng tử thật thà kể lại :
Thưa Thế Tôn con ngại viếng thăm
Duy Ma cư sĩ uyên thâm
Pháp mầu, đạo hạnh, đạo tâm khó bì

Có một hôm cũng vì được gặp
Ngài Duy Ma bồi đắp cho con
Phước lành pháp bảo vuông tròn
Duy Ma dẫn giải cho con tận tường

-Thư cư sĩ - ông từ đâu đến ?
-Tôi thật ra rất mến người tu
Quang Nghiêm đồng tử mặc dù...
Hiện thân còn nhỏ nhưng tu chuyên cần

-Tôi đã đến từ nơi thành đạo
Chốn đạo tràng bước đạo thiền môn
Kim cang tọa của Thế Tôn
Bồ Đề diệu pháp vô ngôn diễn bày

-Thư cư sĩ - xin Ngài chỉ giáo
Tôi vẫn chưa thấu đáo lời Ngài
Đạo tràng là chốn trần ai ?
Hay là đây chốn tuyền đài vắng sinh ?

-Ông đã hỏi tôi xin giải đáp
Trực tâm là diệu pháp Đạo tràng
Thẳng ngay- chánh trực- dịu dàng
Lòng không hư dối - Đạo tràng trực tâm

Phát hạnh là làm xong tất cả
Những việc lành thông thả trước, sau
Điều mình muốn sẽ thành mau
Chuyên tâm trì chí ất vào lạc bang

Thâm tâm cũng Đạo tràng diệu hữu
Sẽ giúp mình thành tựu được nhiều
Việc làm thiện hạnh bao điều
Tạo nhiều công đức sớm tiêu ách nàn

Cũng là chốn Đạo tràng tên gọi
Bồ Đề tâm tiếng nói lý chân
Bởi không có sự sai lầm
Thực ra chỉ một vắng trắng trên đầu

Hành Lục độ không cầu phước báo
Tứ vô lượng tâm đạo của người tu
Thân người bất tịnh mặc dù...
Sống lâu là khổ- tâm tư vô thường

Pháp vô ngã Phật thương nói rõ
Đa văn và chánh quán phục tâm
Ba mươi bảy phẩm âm thầm
Trợ duyên tứ đế cao thâm pháp lành

Lý duyên khởi mong manh ngã chấp
Nên đạo tràng phiền não vây quanh
Nếu không chuyển hóa cho nhanh
Làm sao chánh niệm phát sanh kịp thời

Nên các pháp trong đời đều quý
Là đạo tràng vô úy cho người
Lục đạo - ngũ uẩn đón mời
Ta đừng hãi sợ cuộc chơi bắt đầu

Không chạy trốn không cầu phép lạ
Chốn trường đời và cả trường tu
Nếu không ma chướng vây bu
Làm sao biết được bạn, thù, thắng, thua ?

Nên tam giới thi đua hàng phục
Mọi chướng ma ngũ dục vây quanh
Đạo tràng khắp chốn tịnh thanh
Thập lực, vô úy pháp lành là đây

Sư tử hống đủ đầy thần lực
Pháp thực hành bất cộng đạo tràng
Bốn điều không sợ không hàng
Thịnh Văn- Duyên Giác ngõ ngang- lạ tai

Nhứt thế trí trần ai biết rõ
Pháp thế gian còn đó trong đời
Thực hành đại nguyện vì người
Đạt rồi- xuất thế gian rời... ra đi !

Lậu tận trí là vì biết rõ
Nghịch tử sinh không bỏ một ai
Dùng ma pháp giảng Phật hoài
Thuyết tận khổ đạo mọi loài đều thông

Diệt phiền não trong lòng ma chướng
Nên mọi nơi không vướng bận tâm

Bồ Đề phiền não đều trong
Đạo tràng diệu hữu tánh không ngút ngàn...

Nghe cư sĩ biện bàn, giảng thuyết
Năm trăm thiên như quyết phát tâm
Vô thường chánh giác từ tâm
Cúi đầu đảnh lễ - âm thầm đời chơn

Bởi như thế nên con chẳng dám
Đến thăm Ngài bị cảm lâu nay
Kính thưa Phật Tổ Như Lai
Xin cho vị khác đủ tài thay con

Thôi- cũng được- hãy còn Bồ Tát
Sẽ thay ta gánh vác việc này
Trì Thế - ông hãy đi ngay
Vui lòng đến viếng bệnh Ngài Duy Ma

Thưa Phật Tổ đúng là con rảnh
Nhưng thật lòng trong cảnh ngộ này
Duy Ma cư sĩ biện tài
Khiến con e ngại mình sai trước người

Có một hôm chưa rời tịnh thất
Ma Vương đem tới rất nhiều người
Mười hai ngàn thiên nữ xinh tươi
Nhạc trời trỗi khúc tuyệt vời bát âm

Con cứ tưởng lầm trời Đế Thích
Đến thăm mình cảm kích lòng con
Lành thay- Thích Đề Hoàn Nhơn
Mừng ông mới đến phước hơn nhiều người

Dù phước báu trong đời đầy đủ
Ấm êm trong ngũ dục trần gian
Ông nên quán pháp vô thường
Thấy rằng thân mạng- tiếc thương chẳng bền

Cả tài sản làm nên phút chốc
Cũng ra đi cơn lốc vô thường
Còn chẳng chỉ có tình thương
Đại Từ Bi thoát khỏi đường tử, sinh

Hạnh phúc ấy sinh linh được hưởng
Nếu như Ngài trưởng dưỡng thiện căn
Người tu phước báu càng tăng
Tâm lành tăng tiến chúng nhân được nhờ

Ma Vương nói rằng chờ giải thoát
Cũng không bằng hưởng lạc bây giờ
Quà tặng Bồ Tát bất ngờ
Mười hai ngàn thiên nữ - làm ngơ lẽ nào ?

Vì Bồ Tát trần lao có một
Nên cần người thừa thốt sớm hôm
Việc nhà, việc nước, việc thôn
Chư Thiên nữ sẽ giúp ông mọi điều...

Ma Vương vốn tự kiêu, tự đắc
Nghĩ rằng mình sẽ chắc phần hơn
Phỉnh phờ Bồ Tát thiệt, hơn...
Bao nhiêu thiên nữ rập rờn múa quanh

Duy Ma đến rất nhanh đột ngột
Bồ Tát ơi, chớ cột cho mình

Ma Vương chính thật biến hình
Chớ lầm Đố Thích kết tình thâm giao!

Nghe nói thế - ồn ào gây hấn
Nầy Duy Ma ông lẩn việc người
Sao ông rảnh rỗi quá trời !
Ma Vương tức tối buông lời thở than

Hấn gằm thét vì đang giận dữ
Ngài Duy Ma vẫn giữ định tâm
Nên không trốn được, âm thầm
Ma Vương đành phải hờn căm tặng Ngài...

...Các Thiên nữ cả ngày múa hát
Ngài Duy Ma truyền đạt pháp lành
Tâm vô thượng phát lòng thành
Bồ Đề, phiền não rành rành trước sau

Nghe giảng dạy trần lao, ngũ dục
Chỉ buộc ràng thế tục phiền lo
Sao bằng pháp lạc từng giờ
Đưa người qua đến bến bờ an vui

Ma Vương chột ngậm ngùi nuối tiếc
Lỡ cho rồi ta biết làm sao ?
Về trời buồn quá lẽ nào !
Cô đơn một bóng nhìn sao càng buồn !

Hắn ngon ngọt ra tuồng khéo léo
Lựa lời xin khôn khéo - Duy Ma
Xin ông trả lại cho ta...
Người tu công đức thật là lớn thay !

Hắn ra lệnh : về ngay, Thiên nữ !
- Ngài đã cho còn thử thách chi
Chúng tôi biết phải làm gì
Niềm vui ngũ dục - bỏ đi, không cần

Chúng tôi đã được gần chánh pháp
Ngài Duy Ma giải đáp tận tường
Trở về chìm đắm vô thường
Phát tâm vô thượng lên đường vân du

Ngài cư sĩ - tôi mù - chẳng thấy
Xin khuyên dùm tôi mấy cô kia

Về thôi - Thiên giới phân chia,
Trần gian cõi tạm xa lìa chường duyên

Cõi Thiên giới - cõi tiên hạnh phúc
Xa thế gian chen chúc khổ đau
Trên kia thượng giới khác nào
Bồng lai tiên cảnh đón chào chúng ta

Tôi không giữ - Duy Ma từ tốn
Quý Thiên hơn nếu muốn trở về
Phát tâm vô thượng Bồ Đề
Ở đâu cũng thế- sông mê giúp người

Ma Vương vốn biếng lười tu học
Hay âm thầm trêu chọc người tu
Thấy không thuyết phục - căm thù
Chư Thiên nữ đã quyết tu theo Ngài

Ma Vương bỏ trần ai biến mất
Không dám còn quanh quất đêm khuya
Duy Ma tài đức nhường kia
Nên con e ngại vẫn chưa thăm Ngài

Xin Phật Tổ Như Lai dung thứ
Ngài Duy Ma ý tứ thần thông
Nên con chẳng dám gặp ông
Biện tài vô ngại hết lòng độ sinh

Phật hiểu ý quay nhìn Thiện Đức
Trưởng giả con - đích thực tâm lành
Đi ngay- thăm hỏi cho nhanh
Duy Ma đang bệnh không đành lòng ta

Ngài Thiện Đức đúng là giàu có
Từng lập đàn chẩn tế chúng sanh
Phân chia của cải sẵn dành
Cúng dường, bố thí, phóng sanh, cho người

Kẻ nghèo khó cuộc đời cô độc
Người ăn xin ngang dọc khắp nơi
Thị thành góc bể chân trời
Bà La Môn, ngoại đạo... nơi nơi kéo về

Ai cũng được đủ đầy bố thí
Vải, gạo và cho chí tiền tiêu

Cúng dường, thăm hỏi bao điều
Khấp trong thôn xóm đều yêu quý Ngài

Duy Ma đến vái dài rồi nói:
Trưởng giả ơi - chớ trói buộc người
Tiền tài giúp chỉ nhất thời
Pháp lành cho giúp đời đời - chúng sinh

Bố thí pháp sinh linh các cõi
Đều thoát ra hết mọi khổ nàn
Sáu đường, ba cõi thênh thang
Tiêu tan tai ách bình an trở về

Bố thí pháp, sông mê trợ giúp
Thuyền từ bi chở lúc sóng tràn
Bao người cập bến an toàn
Thuyền tâm Lục độ thoát ngàn chướng ma

Ngài Thiện Đức nghe qua rất thích
Tháo chuỗi bằng ngọc bích đang đeo
Dâng lên xâu chuỗi trong veo
Cúng dường cư sĩ - vâng theo lời Ngài

Nhận chuỗi ngọc chia hai bình đẳng
Cúng dường Ngài Nan Thắng Như Lai
Phần kia bố thí những ai
Khó nghèo cùng cực đêm ngày kiếm ăn

Người cao nhất phải chăng là Phật
Người bần cùng thấp nhất nghèo hèn
Cả hai đều được cúng dường
Đại bi- bình đẳng tình thương chan hòa

Bố thí pháp mọi nhà đều lợi
Chúng sinh luôn chờ đợi bấy lâu
Đại Thừa pháp bảo nhiệm mầu
Đại bi- bình đẳng niệm đầu trong tâm

Ngài Thiệן Đức trầm ngâm khẽ nói :
Bạch Thế Tôn chớ trối buộc con
Lòng còn e ngại phân vân
Nên con chẳng dám tới thăm bệnh người

Duy Ma Cật- một đời cư sĩ
Giữ chợ đời vẫn chỉ một lòng

Đại Thừa xe lớn giúp ông
Chở người đau khổ vượt... giòng thời gian

PHẨM THỨ NĂM

PHẨM VĂN THÙ SƯ LỢI

Các đệ tử một lòng thoái thác
Bởi hành trì chứng đắc chưa cao
Duy Ma tài trí thâm sâu
Sợ không dám gặp Ngài lâu bên giường

Thế Tôn cũng cảm thương đệ tử
Nên không rầy chỉ thử lòng thôi
Quay nhìn Bồ Tát đang ngồi
Văn Thù Sư Lợi đây rồi ! giúp ta

Hãy mau đến tận nhà cư sĩ
Thăm bệnh người an nghỉ lâu nay
Giảm chửa hay vẫn kéo dài ?
Bệnh tình trầm trọng bấy nay thế nào ?

Pháp Vương Tử trí cao tâm sáng
Xin vâng lời cúng dàng việc chung
Duy Ma tài đức vô cùng
Biện tài vô ngại hành tung lạ kỳ

Nghe Bồ Tát chịu đi thăm bệnh...
...Ngài Duy Ma- theo lệnh Thế Tôn
Thanh Văn, Đế Thích, Phạm Thiên
Tứ Thiên Vương cũng muốn liền đi theo

Chư Bồ Tát, Tỳ Kheo thánh chúng
Ai cũng đều nghĩ đúng thời cơ
Đến xem gặp gỡ không ngờ
Hai nhà vô địch đến giờ gặp nhau

Pháp Vương Tử đi đầu oai vệ
Bồ Tát cùng đại đệ tử , Thiên nhân
Doanh vây cung kính thành tâm
Vào thành Tỳ Xá viếng thăm bệnh tình

Duy Ma Cật biết mình sẽ được
Rất nhiều người đại phước tới thăm
Văn Thù Sư Lợi vang danh
Vốn người đại trí thông minh tuyệt vời

Pháp Vương Tử ai người cũng biết
Luôn cận kề thân thiết Thế Tôn
Biết người biết cả tự thân
Trí tuệ chân chánh không phân biệt người

Ngài cư sĩ lòng tươi hớn hở
Biết quý nhân sắp sửa tới thăm
Theo người có đến hàng trăm
Thiên nhơn, Bồ Tát ân cần vây quanh

Ngài chuẩn bị rất nhanh lập tức
Nhà trống không- đại đức nhiều người...
...Đứng- vì không đủ chỗ ngồi
Ngài Duy Ma bệnh- đơn côi một mình

Đang nằm đó bệnh tình trầm trọng
Rên hừ hừ chấn động lòng ai

Duy Ma có bệnh - lạ thay!
Thật ra thị hiện riêng Ngài biết thôi

Thấy Bồ Tát không ngồi đứng đó
Duy Ma chào : quý hóa vô cùng
Đến như không đến lạnh lùng
Thấy như không thấy vô tình - phải chăng ?

- Thưa cư sĩ - khó khăn chi lắm !
Đã đến rồi, không đến khác nào
Đã đi, không thật đi sao ?
Không lui không tới một màu như như

Bệnh cư sĩ riêng tư thuyên giảm ?
Thuốc thang chưa - trầm cảm bao lâu ?
Bồng dưng nhuộm bệnh do đâu ?
Phải làm sao để qua cầu tử, sinh ?

Duy Ma nói :- bệnh tình phát khởi
Do si mê, do bởi lòng trần
Kiêu căng, ái nhiễm, tham sân
Là duyên đưa tới cõi trần tái sinh !

Tôi lâm bệnh chúng sinh cùng khổ
Bởi chúng sinh lệ đổ nhiều rồi
Bệnh người là bệnh của tôi
Chúng sinh còn bệnh tôi ngồi sao yên

Vô minh cầu nối liền sinh tử
Ái thủ sinh bệnh dữ phát sinh
Khổ đau chẳng phải riêng mình
Kiếp người trôi nổi tái sinh luân hồi

- Này cư sĩ ! Lòng tôi thắc mắc
Nhà trống không khuya khoắt sớm hôm
Không ai giúp đỡ - mình ông
Bệnh tình lay lắt riêng lòng xót thương!

- Thưa Bồ Tát vô thường là chốn
Cõi ta bà cũng vốn là không
Mười phương cõi Phật cũng không
Đâu riêng tẻ xá mệnh mong vắng người

Pháp giới không nên đời diệu hữu
Hiện trùng trùng duyên khởi khác nhau

Hoa xinh từ rác ban đầu
Bón phân tưới nước cho màu thắm tươi

Nên phiền não cõi người cũng thế
Là vườn ươm cây trái Bồ Đề
Bên này sinh, tử - si mê
Bên kia hoa lá xum xuê trái lành

Nên Bồ Tát, chúng sanh không khác
Chỉ là người chứng đắc hay chưa?
Si mê, sớm nắng chiều mưa
Ngộ rồi mưa nắng cũng vừa hư không

- Thưa cư sĩ - thật lòng muốn biết
Pháp nhiệm mầu giải thoát tìm đâu ?
Xin Ngài chỉ rõ trước, sau
Để cho sinh chúng mong cầu được nghe

Pháp giải thoát không che chẳng dấu
Nơi tâm hành hiểu thấu điều hay
Bông hoa Phật pháp lạ thay !
Chỉ trông được ở tâm ai nào phiền

Tâm nghi vấn là duyên để ngộ
Phiền não nhiều là chỗ phát sinh
Bồ Đề, giải thoát- chân kinh
Cánh hoa giác ngộ lung linh sắc màu

Đời bể khổ hãy mau tu tập
Thân vô thường cố chấp làm chi
Lão sinh bệnh tử một khi
Tranh nhau tìm đến còn gì luyến lưu

- Thừa cư sĩ - tâm ưu phiền lắm
Phải làm sao không đắm nhiễm trần ?
- Sắc, thanh, hương, vị đâu cần
Qua bờ giải thoát bỏ thân buộc ràng

Thân bất tịnh đa mang phiền não
Sống lâu nhiều bệnh- khổ ích chi !
Tâm như vượn, ngựa chạy đi
Cõi trần muôn pháp khác chi mộng lành!

Dẫu biết thế cõi trần không lánh
Tâm vô thường - khổ tránh được sao ?

Thân dù bệnh tật, ốm đau
Cũng không nhàm chán quay đầu bỏ đi

Sống bất xả một khi giác ngộ
Không bỏ rơi- diệt độ riêng mình
Khổ, không, vô ngã, vô thường
Cũng là chất liệu tình thương con người

Phương tiện pháp thắng thời sử dụng
Bệnh phát sinh do đúng thời cơ
Chúng sinh có bệnh từng giờ
Nên Duy Ma bệnh – làm ngơ không đành

Nếu còn một chúng sanh đau khổ
Ta không đành vào chỗ thắng thời
Cho nên sống giữa cuộc đời
Thân dù có bệnh tâm thời bình an

Ngài Văn Thù vội vàng xin kiếu
Chư Thiên nhân đã hiểu Duy Ma
Cúi đầu đảnh lễ, lui ra
Đúng là đệ tử Thích Ca- chân truyền

PHẨM THỨ SÁU :

PHẨM BẤT TƯ NGHỊ

Đúng tên gọi “ Bất tư nghị giải thoát”
Nghĩa là không tưởng tượng được ra sao
Nghĩa là không quan niệm nó thế nào
Không bàn luận, không diễn bày được hết...

Đúng tên gọi “ Bất tư nghị giải thoát”
Phương pháp lành để độ thoát chúng sanh
Phương tiện hay sử dụng với tâm thành
Bằng tất cả lòng từ bi Bồ Tát

Đến thăm Duy Ma, thầy Xá Lợi Phất
Thấy rất đông Bồ Tát- Thịnh Văn
Có cả chư Thiên tề tựu chung quanh
Nhưng nhà trống, ghế ngồi đâu chẳng thấy

Ngài Duy Ma tư tưởng người đọc thấy
Cật vấn thầy vì sao phải đến đây ?
Chỗ ngồi ư ? Hay cầu pháp hôm nay
Thưa- đúng vậy ! vì pháp lành tìm đến

Ngài liền giảng rất hay bài cầu pháp
Không xu hướng Phật, Pháp, Tăng đền đáp
Cũng chẳng vì tứ đế gọi lòng từ
Không đem thân ngữ uẩn dạ riêng tư

Tâm chân thật vì chúng sanh trên hết
Tâm vô cầu bởi lòng không mỗi mệ
Luôn thấy ta, người vốn bình đẳng như nhau
Rác trong hoa, hoa trong rác nhiệm mầu
Đời ác trước- pháp lành nơi dung chứa

- Thưa Bồ Tát- chu du khắp chốn
Có chỗ nào ghé vốn đẹp hơn
Chỗ ngồi thuyết pháp Thế Tôn
Chúng nhân cùng đến huyền môn đạo tràng

Tu Di Tướng vốn làng đạo hạnh
Phước báo nhiều sống cảnh bình an
Chúng nhân cao lớn - an Khang
Nhiều tòa sư tử thênh thang tuyệt vời

Cõi nước ấy muôn người như một
Tâm thiện lành đẹp tốt, thuần lương
Giáo chủ Tu Di Đấng Vương
Vẫn đang thuyết pháp giảng đường đông vui

Nghe thấy thế bụi ngùi trong dạ
Ngài Duy Ma thông thả đời chơn
Thần thông chẳng luận thiệt, hờn
Chuyển ngay bảo tọa sạch trơn trong ngoài

Nơi trượng thất không ai thiếu chỗ
Ba mươi hai ngàn tòa sư tử uy nghi
Khách mời an tọa vô vi
Bốn châu thông thoáng vẫn y nguyên còn

Cái nhỏ bé vẫn tròn vẹn chứa...
...Cái vô cùng lớn tựa hư không
Dung nhau một chứa vô cùng
Dù trong hạt cải vẫn chung thiên hà

Tuy nhỏ bé cũng là một cõi
Bốn đại dương không đổi thay hình
Trăng sao- nhật nguyệt lung linh
Cùng trong hạt cải tượng hình hư không

Ngài cư sĩ cùng đông Bồ Tát
Chư thượng nhân không khác gì nhau
Trên tòa sư tử ngất cao
Điềm nhiên an tọa khác nào chư thiên

Ngài Xá Lợi vốn miền trần giới
Nên loay hoay còn đợi gì chăng ?
Duy Ma góp ý bảo rằng :
Chấp tay lễ Phật sẽ thăng bảo tòa

Chư Thanh Văn đều cho rằng phải
Tất cả đều cúi lạy Thế Tôn
Đột nhiên cao lớn khác thường
Ngồi vào bảo tọa chẳng vương vấn gì

Ngài Duy Ma bất kỳ thuyết pháp
Pháp nhiệm mầu giải đáp nguồn căn
Phương tiện hóa độ chúng nhân
Không dùng trí tuệ thế gian đo lường

Chỉ có thức tình thương chư Phật
“ Bất tư nghị giải thoát” chúng sanh
Nếu ai đạt được pháp lành
Tu Di đời đời, biển xanh thu về

Nếu như ai sông mê hóa độ
Bất tư nghị pháp chỗ nương thân
Tam thiên thế giới chúng nhân
Đặt trong tay cũng một lần chẳng hay

Nếu chúng sanh lâu dài tu học
Bận rộn nhiều khó nhọc mưu sinh
Thế Tôn cho được riêng mình
Bảy ngày kéo giãn như in trăm ngày

Nếu chúng sanh tin ngay giải thoát
Chỉ xảy ra tích tắc mà thôi
Thế Tôn cho thật ngắn ngày
Đấy là đốn ngộ thấy ngay tâm lành

Bồ Tát vì chúng sanh an trú
Bất tư nghị giải thoát - thiện căn
Thần thông hóa hiện Thanh Văn
Hoặc là Duyên Giác, chúng tăng nếu cần

Hóa hiện khắp cõi trần độ chúng
Khi Phạm Vương, vua chúa uy quyền
Hoặc trời Đế Thích thiện duyên
Chuyển Luân Thánh Chúa - cõi tiên - cõi người

Nghe thuyết giảng tùy thời đúng lúc
- Thừa sư huynh - Ca Diếp rụt rè...
Thanh Văn trí tuệ ngăn che
Đại Thừa mẫu nhiệm chỉ e... tại mình !
Bất tư nghị công trình giải thoát
Chẳng riêng ai Bồ Tát dạy cho
Tiểu Thừa hạt giống không to
“ Tiêu nha bại chủng” - bởi lo riêng mình

Nghe nói thế làm thính suy nghĩ
Ngài Duy Ma an ủi thêm rằng :
Công trình vĩ đại, khó khăn
Giác tha, giác ngộ chúng sanh trùng trùng

Ma Vương đã lạnh lùng tàn phá
Đuổi theo cùng quấy quả khắp nơi
Bẫy giăng mạng lưới không rời
Chỉ mong phá hoại những người chân tu

Nếu không có mây mù khắp chốn
Nắng chan hòa chẳng tổn mồ hôi

Nếu không cạm bẫy khắp nơi
Thì làm sao ngộ- nhất thời độ sinh

Ma Vương với sinh linh các cõi
Tạo nghịch duyên cũng bởi căn lành
Giúp ta cơ hội tiến nhanh
Bồ Tát hóa hiện viên thành đạo tâm

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ BẢY

PHẨM QUÁN CHÚNG SANH

Bồ Tát hỏi Ngài Duy Ma Cật :
Quán chúng sanh hư thật thế nào ?
Đáp rằng như huyễn... trăng sao
Sớm còn, tối mất khổ đau... chia lìa

Như mộng ảo như tia nắng quái
Bọt đầu ghềnh tuôn chảy về đâu ?
Sóng đưa bào ảnh lao xao
Hạt sương, tia chớp tan vào hư không

Muốn độ thoát chúng sanh các cõi
Thực tập dần hỷ, xả, từ, bi
Diệt trừ tham lẫn sân si
Lòng không cố chấp những gì tặng, cho...

Lòng hoan hỷ không đo lường trước
Vui cùng người tạo phước cho nhau
Vô tướng, vô tác niệm đầu
Lòng không chấp ngã vô cầu riêng tư

Văn Thù hỏi : nếu như Bồ Tát
Nương vào quyền lực các Như Lai
Nơi đâu an trụ lâu dài ?
Tâm Bồ Đề của những ai thương người

Duy Ma đáp : không nơi an trụ
Lục trần hay cố thủ chân tâm
Bồ Tát hành động âm thầm
Trụ vào chí nguyện độ ngầm chúng sanh

Bồ Tát vốn không đành lòng thấy
Chốn mê lầm xô đẩy chen nhau
Chúng sinh chìm đắm khổ đau
Mọi hành động chỉ giúp mau đến bờ

Bờ giải thoát không ngờ tới được
Bởi nguyện lành tạo phước hôm nay
Chí thành cứu độ lâu dài
Tâm Bồ Đề của những ai viên thành

Trừ phiền não phát sanh chánh niệm
Thực tập nhiều không nhiễm bụi trần
Bất sinh bất diệt xoay vần
Trong dòng sanh diệt hiện thân độ đời

Tam độc vốn là nơi ẩn chứa
Gốc mê lầm mở cửa vô minh
Vọng hư phân biệt đing ninh
Chạy theo ảo ảnh một mình mình hay

Hư vọng vốn không ai trông thấy
Tâm đảo điên cần quấy mê lầm
Vọng tưởng điên đảo thăng trầm
Không nơi trú ẩn ngàn năm quấy người

Tâm vô trụ giữa đời hư vọng
Bồ Tát luôn tôn trọng kiếp người
Thực hành đại nguyện cứu đời
Vẫn không bám víu vào nơi chẳng bền

Đang thuyết pháp vang rền độ chúng
Bỗng từ đâu hiện đúng một nàng
Rải hoa Thiên nữ sẵn sàng
Cúng dường Bồ Tát vừa ban pháp lành

Hoa rơi xuống rất nhanh bám áo
Hàng Thịnh Văn nhốn nháo lo âu
Hoa trời bám chặt vì đâu ?
Phủ hoài chẳng rớt - bám lâu không rời

Thiên nữ hỏi : hoa trời thơm ngát
Tôi cúng dường Bồ Tát, mọi người
Sao thầy phủ vội hoa tươi ?
- Hoa không đúng pháp tôi thời phủ đi !

Thầy chớ bảo hoa này phi pháp
Hoa là hoa rơi khắp mọi nơi
Tâm thầy phân biệt mà thôi
Cho nên dính mắc không rời hoa thơm

Thầy nhìn kia số đông Bồ Tát
Hoa cúng dường thơm ngát chung quanh
Chạm vào vai áo rớt nhanh
Bởi không phân biệt chúng sanh - Phật đà

Đừng cố chấp tại hoa phi pháp
Bồ Tát hành chánh pháp mọi nơi
Cứu cánh duy nhất : cứu đời
Nên đồng sự cũng không rời chân tâm

Thầy Xá Lợi đăm đăm nhìn, hỏi :
- Cô ở đây trong cõi người ta
Bao lâu ? trụ ở trong nhà...
Ngài Duy Ma Cật- như là thân nhơn ?

- Thưa Thượng Tọa không hơn không kém
Cũng như Ngài giải thoát lâu nay
- Thì ra cô ở nơi đây
Cũng lâu như thể từ ngày lập thiên

- Sự giải thoát nơi miền trần giới
Thầy đạt rồi lâu tới vậy không ?
Lặng im - Xá Lợi phân vân
Trả lời đi chứ - tôi cần biết thêm

- Thưa Thiên nữ - hằng đêm suy nghĩ
Giải thoát thì... không chỉ mình tôi
Ngắn, dài, lâu... chẳng nên lời
Ngôn từ nào diễn giảng nơi Niết Bàn

Pháp vô vi lại càng không thể
Bất tư nghi không dễ diễn bày
Hương vị giải thoát Như Lai
Chỉ dành cho, tặng những ai thương đời

- Thầy chớ bảo dùng lời không được
Cõi Niết Bàn tạo phước lâu dài
Ngữ ngôn, văn tự không hai
Đều là giải thoát cho ai rộng lòng...

Không câu nệ, nặng lòng cố chấp
Không kẹt vào hiểm hóc ngữ ngôn
Diễn bày giải thoát thực chân
Ngôn từ văn tự rất cần truyền lưu

_ Nếu nói thế thì ưu phiền, lẫn...
...Tham dục và sân hận, si mê
Đâu cần phân biệt khen, chê
Đều là giải thoát- Bồ Đề- chân tâm

_ Kẻ phàm phu mê lầm chấp trước
Bỏ tham si mới được thanh cao
Bày cho muốn thoát khổ đau
Phải liả sân hận trần lao kiếp người

- Kẻ căn tánh cao vời giác ngộ
Tham, sân, si là chỗ thực hành
Khổ đau chung sống đồng hành
Bởi trong giải thoát- chúng sanh khác nào

Ngộ là Phật trên cao toả sáng
Mê là người buồn chán trầm luân
Cuộc đời hai mặt xoay vần
Cùng trong trần thế quây quần bên nhau

_ Cô thuyết giảng thao thao hay quá
Chứng được gì trong quá trình tu ?
Thần thông biện bác trợn tru
Khiến người nghe xóa mây mù ngại e

_ Tôi không đắc không khoe tu chứng
Không tu, hành... không ứng điều chi
Chỉ là hiện tượng những khi...
...Chúng sanh cần đến, tức thì... có ngay

Thầy Xá Lợi nhíu mày gặng hỏi :
Trong ba thừa Duyên Giác, Thanh Văn, ...
...Bồ Tát thừa, có biết chăng ?
Cô cầu chứng quả Thánh Tăng- thừa nào ?

Thưa Thượng Tọa làm sao nói hết
Tâm Đại Bi nối kết ba thừa
Nếu cần độ chúng, xin thưa :
Cả ba đều được tôi ưa thực hành

Cần sử dụng Thanh Văn độ thế
Tôi làm người tử tế Thanh Văn
Nếu cần phổ độ chúng sanh
Bích Chi, Duyên Giác biến thành độ ngay

Tâm Đại Bi nếu ai cần đến
Tôi sẽ là Bồ Tát hóa thành
Chỉ vì cứu độ chúng sanh
Hằng hà sa số hóa thân hiện bày

Nhưng xin hỏi :- Thừa thầy Xá Lợi
Nếu như người đi tới rừng chiêm
Hương hoa thơm ngát rừng đêm
Mùi hương Chiêm Bạch êm đềm khắp nơi

Các hoa khác trong đời không hiếm
Đều bạt mùi bởi nhiễm mùi hương
Đại Thừa pháp bảo vang lừng
Thỉnh Văn, Duyên Giác vấn vương làm gì ?

_ Cô nói thế làm chi vô ích !
Giỏi như cô không thích việc thường
Nữ nhi thân phận khiêm nhường
Sao không chuyển đổi kiên cường thân nam ?

Thưa Thượng Tọa già lam là chốn
Chẳng biệt phân tướng nữ hay nam
Từ lâu tôi chẳng còn ham
Kiếm tìm nữ tướng để làm chi đây ?

Nếu như có một tay huyền thuật
Biến hóa ra một bậc nữ nhân
Để vào vai diễn đang cần
Có nên thắc mắc : chuyển thành thân nam ?

Không cần thiết- bởi làm thân nữ
Giả tướng thôi huyền nữ khi cần
Pháp sư phù phép bao lần
Nữ, nam thay đổi cân phân làm gì ?

Thầy Xá Lợi - lạ kỳ biến đổi
Thân nữ nhi từ chối được sao ?
Bởi Ngài phép thuật không cao
“ Sư cô Xá Lợi” thật rầu quá đi !

Còn Thiên nữ nam nhi hình tướng
Phép thần thông những tướng đùa vui
Nào ngờ bài pháp không lời
Dạy cho thính chúng một thời pháp hay

Thầy Xá Lợi nếu thầy biến đổi
Nữ hay nam chỉ mỗi một thân

Tướng người ảo ảnh đầu cần
Chấp làm gì để khó khăn trong đời

Đường tu chứng nên rời ngã chấp
Thấy chân như ở khắp mọi nơi
Nữ, nam cũng chỉ một đời
Hiện thân tu học xa rời lầm mê

Thầy Xá Lợi trả về nam tướng
Đã ngộ rồi tri chương phạm phu
“ Không hai”- chỉ một, mặc dù...
Hiện thân vô số kiếp tu độ người

A La Hán tuy người đã đạt
Tham, sân, si lẫn các phiền lo
Sạch trợn nghiệp chướng nhỏ, to
Vẫn không dừng lại hưởng cho riêng mình...

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ TÁM

PHẨM PHẬT ĐẠO

Văn Thù cất vấn Duy Ma :
Thế nào Bồ Tát gọi là đã thông ?
Con đường Phật Đạo mênh mông
Chỉ cho sinh chúng liễu thông ngọn ngành ?

Ngài Duy Ma chân thành giải thích :
Phi đạo là lợi ích thường khi
Con đường Bồ Tát hay đi
Thực hành cứu độ đại bi vì người

Dù ở chốn trần đời lưu lạc
Hay sinh vào lâu các cao sang
Phương tiện độ chúng chẳng màng
Đến nơi nguy hiểm sẵn sàng xông pha

Người không hiểu thật là nguy hiểm
Bởi nường vào hình thức phàm nhân
Ở lâu ô nhiễm bụi trần
Tăng thân rời rã- xác thân rã rời...!

Ngài Duy Ma- tiếp lời- cất vấn :
Vốn là gì hạt giống Như Lai ?
Là nhân tạo quả tương lai
Cây sum xuê lá hoa sai trái lành

Thân người có được - dành đâu dễ
Trong cuộc đời dâu bể đa đoan
Cũng là hạt giống vinh quang
Cây Bồ Đề sẽ trở ngàn lá xanh

Ngài Văn Thù tiếp nhanh giải đáp :
- Ai thủ vô minh- pháp thế gian
Cũng là hạt giống còn đang
Chờ ta tưới nước, bón phân gieo trồng

Kiếp người mãi kẹt trong phiền não
Do vô minh, ái thủ bủa vây
Dứt trừ tham ái riêng tây
Vô minh chuyển hóa thấy ngay Niết Bàn

Tham sân si lại càng giống tốt
Lắm não phiền cùng tột giác tri
Cũng là mầm mống từ bi
Trồng hoa từ rác có chi lạ lùng

Bao tà kiến mịt mùng vây bủa
Cùng não phiền chất chứa lòng ai
Đều là hạt giống Như Lai
Não phiền không có lấy ai diệt trừ

Người tu học cũng từ phiền não
Tham sân si khuynh đảo lòng người
Thực hành tứ đế trong đời
Não phiền chuyển đổi tức thời chân tâm

Những ai thấy thân này bất tịnh
Là cội nguồn của chính lỗi lầm
U mê ác trước âm thầm...
...Kéo ta vào chốn giam cầm tự thân

Nên trốn tránh tương tranh rời bỏ
Thân chúng sanh còn có gì ham
Lánh đời đau khổ gian tham
Yên tâm vào chốn già lam tạm thời

Tuy xa bỏ đường đời gian khổ
Tâm vẫn còn có chỗ ngại e
Chúng sanh tà kiến ngăn che
Nên không cứu độ sợ e nhiễm trần

Những người đó tuy thân giải thoát
Chốn Niết Bàn chốc lát mà thôi
Thờ ơ thế sự xa rời
Yên thân nhàn nhã dạo chơi Niết Bàn

Thế Tôn nói tuy rằng giải thoát
Xây lâu đài trên cát mà thôi
Từ bi hạt giống bỏ trôi
Uổng cho hạt giống thối vì hư mình

Bồ Tát nói : tâm thanh cứu khổ
Phải đi vào những chỗ hiểm nguy
Sóng to biển cả sợ chi
Bảo châu vô giá : lưu ly... ngọc ngà ...

Nếu lo ngại thật là uổng phí
Chẳng được gì bởi chỉ ngại ngần
Nên thực chứng chốn dương trần
Nhiều phiền não mới... rất cần chúng ta

Nên vào chốn mê hà sóng dữ
Tìm bảo châu cất giữ đại dương
Với con thuyền lớn tình thương
“ Nhất thiết trí” đạt trên đường độ sinh

Phàm phu chúng một mình trần trở
Chốn luân hồi dang dở nhiều phen
Tuy rằng lặn, hụp đua chen
Tương lai Phật pháp tiếng khen để đời

Còn những kẻ dạo chơi nhàn nhã
Chốn Niết Bàn để khoẻ riêng thân
Tương lai Phật Pháp đâu cần
Chẳng mang lợi ích, thế nhân xa rời

Bồ Tát Hiện Sắc Thân liền hỏi :
Cư sĩ ơi - trong cõi nước nào ?
Gia đình vị đó ra sao ?
Mẹ cha, con cái, biết bao thân bằng...

...Tôi tớ họ cùng hàng thân thích
Ngựa xe người ưa thích là chi ?
Bồ Tát tri thức hành trì
Môi trường đang sống từ bi- chốn nào ?

Ngài cư sĩ - cúi chào - rồi đáp :
Kính thưa Ngài Bồ Tát Sắc Thân
Trí huệ rớt ráo - mẫu thân
Phương tiện độ chúng sinh cần - là cha

Niềm vui chánh pháp là người vợ
Tình thương là con gái trong nhà
Con trai tâm thật - chính là
Sự yên - tĩnh - lặng là nhà trú an

Mọi phiền não, đối gian trần thế
Là học trò đâu thể bỏ đi
Ba mươi bảy phẩm có khi...
...Bạn lành giúp đỡ – thường đi cạnh người

Lục Ba La mật đồng hành khắp chốn
Ca sĩ là Tứ Nhiếp Pháp thường khi
Bồ Tát cần đến là đi
Những cô kỹ nữ, ca nhi giữa đời...

Xe thường sử dụng : Đại Thừa pháp bảo
Dây cương Nhất Tâm điều khiển trong tay
Ao quần, trang sức của Ngài
Là lòng hổ thẹn khi sai trước người

Bồ Tát dùng Tứ Thiên bàn ghế
Thức ăn là Pháp Cam Lộ thường dùng
Hương vị giải thoát tận cùng
Đấy là nước uống của chung các Ngài

Khi vào kiếp tương lai chiến trận
Cũng là duyên khởi lần Đại Bi
Giáo hóa cho chúng sanh khi...
Tâm đừng tranh chấp làm chi hiểm nghèo

Nếu chiến trận gieo neo quá lớn
Dùng oai thần trợ sức ngang nhau
Làm cho chiến tuyến quay đầu
Không còn hơn sức gồm nhau riêng mình

Bồ Tát cứu sinh linh khắp cõi
Chẳng ai không - mong mỗi hòa bình
An lành cho mọi chúng sinh
Hòa đàm chung sống đao binh không còn

Dù vào chốn lâu son gác tía
Để làm người dâm nữ sớm hôm
Đồng hành cứu độ chúng nơn
Chiều người dẫn dắt thoát cơn khổ nòn

Với những ai lòng đang sợ hãi
Đến và cho an ủi kịp thời
“ Vô úy thí” pháp cho người
Trước là không sợ, sau mời Đạo tâm

Bồ Tát hóa hiện thân nhiều chỗ
Hoàn cảnh người sướng, khổ khác nhau
Tùy theo nghiệp chướng lâu, mau
Ngài đều cứu giúp qua cầu... đến ngay

Bờ giác ngộ dù ai cao, thấp
Cũng đều do tâm chấp hay không

Khi mê lặn ngụp giữa dòng
Ngộ rồi thông thả thuyền giông thẳng bờ...

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ CHÍN :

PHẨM PHÁP MÔN KHÔNG HẠI

Phẩm thứ chín “*Không hại*” tên gọi
Bởi Bồ Đề phiền não như nhau
Khi mê: sinh chúng khổ đau
Ngộ rồi - cực lạc đón chào chúng ta

Hoa hay rác cũng là một đấng
Rác càng nhiều nuôi đấng nhiều hoa
Hoa thơm từ rác mặn mà
Rác nuôi dưỡng tạo ra nhiều hoa thơm

Trường sinh diệt tướng là hai thể
Kỳ thực ra cũng để gọi chơi
Diệt đây, sinh đó tức thời
Tuy hai chỉ một cuộc đời đối trao

Ngã và ngã sở khác nào, chỉ một
Không có tôi làm tốt cho người
Chúng ta biến mất trên đời
Cùng đi nơi khác dạo chơi lâu rồi

Thọ, không thọ, nổi trôi nhiều kiếp
Chấp nhận là nối tiếp cuộc chơi
Tưởng rằng hai thể trong đời
Thật ra chỉ một rong chơi tháng ngày

Dơ hay sạch nào ai để ý
Tưởng rằng hai cũng chỉ một thôi
Tay dơ khi rửa đi rồi
Sạch trơn như thể cuộc đời tái sinh

Động hay niệm cũng tình cảnh ấy
Vốn không hai khi thấy nhau rồi
Động thì biến hóa bởi bởi
Niệm thì thu gọn một trời sát na

Tướng, không tướng cũng là một thể
Tưởng rằng lia tướng để tìm ra...
Không hai chỉ một đó mà
Chớ nên phân biệt khiến ta sai lầm

Tâm Bồ Tát, Thanh Văn cũng thể
Trường luân lưu đâu dễ dứt ngang
Đường đi tiếp nối thênh thang
Thanh Văn, Bồ Tát, Niết Bàn điểm chung

Thiện, bất thiện chẳng cùng tên gọi
Phước đức và tội lỗi không hai
Hữu vi - trần thế đổi thay
Vô vi - thanh tịnh chẳng lay chuyển đời

Thế gian vốn là nơi sinh tử
Thoát ra ngoài xuất xử thế gian
Tử sinh hay chốn Niết Bàn
Không hai chỉ một, luận bàn làm chi

Tận- không tận, diệu kỳ cõi thế
Ngã cùng là vô ngã không hai
Vô minh, sáng suốt lạ thay
Sắc, không cũng thế không ai tách rời

Tuy biết rõ cuộc đời bất nhị
Vạn pháp không chia chỉ hiện thân
Tách rời sao được tính chân...
Thường hằng sáng tỏ trong ngàn chẳng hai

Dù ai có biện tài xuất chúng
Cũng không sao diễn đúng bằng lời
Ngôn từ- khái niệm nhất thời
Trình bày sao được pháp nơi cõi trần

Bồ Tát đã có lần chợt hỏi :
Ngài Duy Ma hãy nói tôi nghe
Pháp môn bất nhị không che
Thấy, nghe, hay, biết chẳng e ngại gì ?

Duy Ma Cật lằm lì không đáp
Chỉ lặng im năm bảy giây sau
Văn Thù Bồ Tát gật đầu :
- Trả lời hay quá ! mặc dầu lặng thinh!...

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ MƯỜI :

PHẨM PHẬT HƯƠNG TÍCH

Say thuyết pháp giờ lâu thấy đói
Nơi giảng đường vừa mới nghe kinh
Sợ e thính chúng bất bình
Đói nhưng vẫn phải làm thinh âm thầm

Ngài Xá Lợi không yên tâm được
Lấy gì ăn ? thính chúng quá đông
Chẳng ai khát thực, thông dong ...
Ngồi yên nghe pháp trong lòng vẫn vui

Thương thính chúng bùi ngùi trong dạ...
Ngài Duy Ma biết cả nguồn cơn
Bảo rằng: pháp - cũng thực đơn
Thầy cần chi nữa trong cơn đói lòng ?

Nhưng nếu muốn- tôi mong được giúp
Tặng mọi người một chút thức ăn
Bữa cơm đặc biệt phải chăng ?
Duy Ma cư sĩ - khó khăn cũng làm

Trong đại định thần thông vận dụng
Nơi giảng đường đại chúng thấy xem
“Chúng Hương” tên nước không quen
Nhân dân cõi ấy được khen : thơm lừng

Bởi như thế nên từng được gọi :
Nước Chúng Hương mọi thứ đều thơm
Cửa nhà cho đến chúng dân...
Thức ăn - pháp bảo - thơm lừng khắp nơi

Dân cõi ấy dạo chơi nhàn nhã
Bụt chủ trì thông thả độ sinh
Hương thơm toả khắp hành tinh
Tên là Hương Tích - chúng sinh được nhờ

Đại thánh chúng phải nhờ thần lực
Ngài Duy Ma ra sức hộ trì
Thấy xem cõi nước diệu kỳ
Thọ trai - tất cả vẫn đi kinh hành

Thầy Xá Lợi không đành lòng thấy
Người ở đây bụng đói nghe kinh
Duy Ma lòng vẫn định ninh :
Nhờ người tình nguyện sang xin chút gì

Có Bồ Tát nào đi nước ấy ?
Ngài Văn Thù trông thấy làm thình
Bèn dùng thần lực của mình
Khiến cho đại chúng chỉ nhìn, chẳng đi

Duy Ma biết lầm lì chẳng nói
Hiển oai thần không hỏi nguồn cơn
Bồ Tát hóa hiện - chúng nhưn
Oai nghi thù thắng - đẹp hơn mọi người

Hóa Bồ Tát miệng cười rạng rỡ
Ngài Duy Ma hớn hờ nhờ đi...
Chúng Hương tên nước phải đi
Xin cơm độ nhật phòng khi... đói lòng

Hóa Bồ Tát chỉ mong có thể
Nước Chúng Hương đánh lễ dưới chân...
...Thế Tôn Hương Tích- rồi dâng...
Hoa tươi- sức khoẻ ân cần hỏi thăm

Bồ Tát chúc Thế Tôn ít bệnh
Ít não phiền mang đến cho người
Thân tâm an lạc giữa đời
Chúng sanh dù bệnh nhất thời bình an

Xin bố thí cơm đang giờ Ngọ
Để mang về nhà trọ thế gian
Ta bà cõi ấy còn đang...
Cùng nhau nghe giảng muện màng bữa ăn !

Nghe thấy vậy chúng tăng Hương Tích
Hỏi Thế Tôn : Bồ Tát ở đâu?
Thần thông tài giỏi nhiệm mầu
Chưa từng trông thấy phép cao lạ thường

Phật Hương Tích tỏ tường giải đáp :
Hóa Phật kia từ nước xa xôi
Ta bà chốn ấy là nơi
Thế Tôn họ Thích độ đời trầm luân

Duy Ma Cật trong thân cư sĩ
Hóa Phật kia vốn dĩ do ông
Phái sang khát thực là mong
Chúng ta bỏ bát cơm - lòng tặng cho

Bụt Hương Tích liền cho bình bát
Đầy cơm thơm - thơm ngát trao tay
Chín triệu Bồ Tát - lạ thay
Muốn sang thăm cõi trần ai ta bà

Họ muốn cúng dường và nghe pháp
Bụt Thích Ca giải đáp nguồn căn
Độ người giáo hóa chúng nhân
Thử xem thính chúng ân cần đến đâu ?

Hai là để cùng nhau ra mắt
Ngài Duy Ma chứng đắc thân thông
Bên ngoài và cả bên trong
Thử xem ông ấy có lòng đại bi?

Chư Bồ Tát làm chi nơi ấy
Đến thăm và trông thấy lòng vui
Phật Hương Tích bảo : được thôi !
Chỉ xin cẩn trọng chớ rời thân hương

Dừng để họ vấn vương mê đắm
Thân sắc mình tươi thắm đẹp xinh
Chúng sinh cõi ấy điều linh...
...Khó nghèo, thiếu thốn - chớ khinh chê người

Các ông nhớ- chớ cười giễu cợt
Cõi ta bà thừa thớt người tu
Tiện nghi thiếu thốn mặc dù...
Nhưng lòng cầu học chân tu hướng về

Hóa Bồ Tát nhận về cơm ấy
Lễ tạ Ngài lòng lấy làm vui
Chín triệu Bồ Tát theo về
Thiện duyên gieo hạt Bồ Đề khắp nơi

Hóa Bồ Tát vâng lời cư sĩ
Mang cơm chân- thiện- mỹ trở về
Dâng lên thính chúng bốn bề...
...Hương thơm toả khắp bay về mười phương

Dân chốn ấy chưa từng trông thấy
Bát cơm thơm hương dậy khắp thành
Cảm nghe - không muốn tranh giành
Tâm hồn thư thái nhẹ nhàng an vui

Hương thơm ấy đượm mùi giải thoát
Giới hương cùng với các định hương...
Huệ hương, giải thoát, giải thoát tri kiến hương...
Tâm hương toả khắp Phật đường tràn lan

Trông bình bát cơm đang toả khói
Chúng thanh văn không khỏi lo âu
Chữ tăng đông đảo bên nhau
Cơm thơm ít quá làm sao độ người?

Ngài Duy Ma mỉm cười mách bảo :
Bình bát này thơm thảo cơm ngon
Đại bi huân tập viên tròn
Đại thừa trân quý tâm còn ngại chi ?

Cam lồ vị thường khi Bồ tát
Cho chúng sinh để bát cơm thơm
Lòng từ vô lượng bên trong
Ăn vào rồi sẽ phát tâm đại thừa...

Đây là món dư thừa công đức
Dân Chúng hương thưởng thức hàng ngày
Vô tận giới, định, tuệ... khai
Giải thoát, giải thoát tri kiến... tương lai đạt thành

Quý thanh văn xin đừng ngần ngại
Xin cứ dùng cơm đại thừa này
Không với... bình bát luôn đầy
Cơm thơm luôn đủ cho ai rộng lòng

Nghe nói thế số đông niệm Phật
Tâm đại thừa phút chốc bùng lên
Như Lai thần lực mông mênh
Món cơm vi diệu được thêm phép màu

Hương bát ngát từ đâu toả khắp
Thân nhẹ nhàng, đẹp khoẻ, từ tâm
Lòng thanh thản lạ !... âm thầm...
Chỉ mình cảm nhận thanh âm tuyệt vời

Ngài Duy Ma mở lời xin hỏi :
Nước chúng hương hơn cõi ta bà
Bụt Hương Tích – Bụt Thích Ca
Pháp nào vi diệu cho nhà chúng sinh ?

Các Bồ Tát đồng thanh giải đáp :
Pháp lành nào cũng hạp người nghe
Nước tôi ngôn ngữ ngăn che...
Hương thơm phương tiện tốt- khoe cùng ngài

Nước Chúng hương ai ai cũng được
Thầy chúng tôi ban phước đồng đều
Dùng hương thơm để triệt tiêu
Tham-sân-si-mạn, tự kiêu hại người

Hương thơm ấy trời người đều thấm
Hạnh luật cùng giới cấm đều thông
Chúng tôi tất cả thông dong
Mùi hương đạo hạnh nơi lòng phát sinh

Thầy chúng tôi một mình thuyết pháp
Bằng mùi hương ấm áp mọi nơi
Ngũ hương toả khắp thay lời
Đạo lành bay đến mấy tầng trời cao

Tâm sinh chúng dạt dào hạnh phúc
Bởi thấm nhuần từng phút tâm hương
Tắm mình trong bể tình thương
Thầy tôi Hương Tích y vương tuyệt vời !

Các Bồ Tát- tiếp lời- lại hỏi :
Phật Thích Ca ở cõi ta bà
Pháp nào thuyết độ người ta
Thoát đời bể khổ ái hà sông mê?

Ngài Duy Ma quay về giải đáp :
Bụt chúng tôi phương pháp bằng lời
Ngữ ngôn giáo hóa con người
Danh từ phương tiện dạy đời : khuyến tu

Cõi ta bà mặc dù ác trược
Vẫn còn nhiều đau khổ trầm luân
Chúng sanh ở đó không buồn
Mười điều lành có luôn luôn giúp người

Bởi ở đó nhiều nơi nghèo khổ
Bố thí là diệt bỏ tham lam
Độ người qua cảnh cơ hàn
Nơi khác không có bởi sang giàu nhiều

Cõi chúng tôi lắm điều sân hận
Nên người tu tiếp cận hành trì
Thầy tôi đã dạy nhớ ghi :
Nhân nhục ba la mật là gì biết chăng ?

Cõi chúng tôi khó khăn nhiều nỗi
Lắm người còn sôi nổi rượu chè
Say sưa, phạm giới cận kề...
Sát sanh trộm cắp hành nghề tà dâm

Nên chúng tôi rất chăm trì giới
Thi La ba la mật để cõi chướng duyên
Giới lành giáo hóa nhân, thiên
Phương tiện độ chúng khắp miền trần gian

Cõi ta bà lắm than, biếng nhác
Chúng dân còn kẻ ác, người ngay
Tinh tấn ba la mật hàng ngày
Chúng tôi thực tập độ ai muốn về

Cõi chúng tôi lắm mê bẻ khổ
Rất nhiều người lệ đổ nhiều phen
Loạn tâm cũng bởi đua chen
Thiên định ba la mật đã quen độ đời

Thứ sáu, giữa cuộc đời trần thế
Nhiều người ngu không dễ thấy ra
Tưởng mình khôn khéo... dèm pha
Khinh chê kẻ khác thật là tối tăm

Nên chúng tôi âm thầm độ chúng
Phương tiện nào rồi cũng độ tha
Bát Nhã ba la mật đa
Trí huệ toả sáng ta bà trầm luân

Thứ bảy, người thế gian phước mỏng
Tám nạn thường nhanh chóng vây quanh
Chúng tôi nói pháp độ sanh
Giúp người xoay chuyển nghiệp lành phát sinh

Thứ tám vì chúng sanh cõi ấy
Pháp Tiểu Thừa thường lấy làm ưa
Chúng tôi dùng pháp Đại Thừa
Độ cho khắp cả được đưa trở về

Dù lắm kẻ si mê bạo ác
Tham vọng nhiều tạo ác nghiệp nhiều
Pháp lành cứu giúp bao điều
Độ người không đức biết yêu con người

Cõi chúng tôi- thứ mười- lăm tội
Nhiều khổ đau, tức tối, điên cuồng
Rất nhiều Bồ Tát yêu thương
Dùng Tứ Nhiếp Pháp luôn thương độ sinh

Nếu muốn các sinh linh nơi ấy
Mãn báo thân được thấy Thế Tôn
Hoa khai tịnh độ dừng chân
Thành tựu mấy pháp không làm lỗi chi

Nghe thắc mắc thường khi thuyết pháp
Ngài Duy Ma giải đáp tận tường :
Tám pháp thành tựu chân thường
Và không phạm giới lên đường vãng sanh

Thứ nhất phải chân thành làm lợi
Giúp con người không đợi người xin
Thứ hai chịu khổ riêng mình
Gánh cho tất cả tội tình thế gian

Thứ ba, dù còn đang tu học
Pháp hành trì nghiêm mật giữ gìn
Công đức trì chú tụng kinh
Hồi hướng khắp cả chúng sinh được nhờ

Thứ tư- chẳng bao giờ phân biệt
Phân chia đều hiểu biết cho người
Bồ Tát hay Phật trong đời
Cũng đều giác ngộ, tâm thời như nhau

Không thương- ghét làm sao phiền não
Mọi chúng sanh già, lão, trung niên
Tâm luôn bình đẳng nhi nhiên
Chia đều phước báu là duyên độ người

Thứ năm - kinh nghe rồi không ngại
Dù mới nghe hay phải kiểm tìm
Không nghi một dạ tin liền
Thế Tôn hi hữu linh thiêng nhiệm mầu

Thứ sáu- không làm cao chống đối
Hàng Thanh Văn thay đổi pháp tu
Tiểu Thừa- xe nhỏ- mặc dù
Căn cơ sẽ đến đường tu chuyển dần

Thứ bảy- chớ nên cần khoe lợi
Người cúng dường không đợi người khen
Ganh đua, tật đố làm hoen...
...Tính người - tâm đạo chề khen sá gì !

Thứ tám - điều thị phi chớ kể
Xét lỗi mình thất lễ với người
Lỗi người luôn phải quên đi
Tám điều ghi nhớ tức thì vãng sanh

Ngài Duy Ma thực hành nói pháp
Đại chúng nghe vấn, đáp đều thông
Trời, người đều phát đại tâm
Vô thượng chánh giác cao thâm biện tài . **IN**

Bồ Tát độ muôn người rời chốn...
...Sống mê lầm nguy khốn từng giây
Trở về bờ giác bên này
Bên kia cạm bẫy bủa vây nghìn trùng
Ngài Văn Thù ung dung trở lại
Hoàn thành xong tâm nguyện Thế Tôn
Cả hai nói pháp luyện ôn
Giúp cho tứ chúng thật ngôn diễn bày
Sen chỉ nở bùn lầy nước đọng
Khổ đau kia thuốc lắng tâm trong
Bồ Đề phiền não đều không
Trí tuệ toả sáng vượt giòng thời gian
Nghe xong pháp mười ngàn Bồ Tát
Chứng vô sanh pháp nhãn đạt liền
Ngài Duy Ma Cật an nhiên
Tiễn đưa Hương Tích Phật hiền đời chơn

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ MƯỜI MỘT :

PHẨM HẠNH CỦA BỒ TÁT

Phật thuyết giảng trong vườn xoài mát
Đại chúng đông, Bồ Tát cũng đông
Các đại đệ tử đều thông
Pháp lành toả khắp thấm lòng người nghe

Khu vườn xoài lá che bóng mát
Bổng bùng lên thơm ngát mùi hương
Anh vàng rực rỡ mười phương
Khắp trong chúng hội lạ thường nhìn nhau

Thấy điếm lạ không sao hiểu được
Ngài A Nan quay bước hỏi thầy :
_ Duy Ma sắp đến nơi này
Văn Thù Sư Lợi, đủ đầy chứng nhân

Phật mách bảo : ân cần tiếp đón!
Bởi đại duyên thính chúng đông vui
Mọi người thông thả đến nơi
Lễ chào thăm hỏi xong- ngồi một bên

Xá Lợi Phất nhìn lên Phật- nói:
Con thấy rồi thần lực Duy Ma
Trí tuệ Ngài ấy vượt xa
Việc làm độ chúng thật là rộng thay

Tâm bình thường không ai đo được
Ngài Duy Ma tạo phước cho người
Hiện thân cư sĩ tươi cười
Lòng hoan hỉ độ bốn loài chúng sinh

Ngài A Nan thật tình thưa hỏi :
Bạch Thế Tôn con gửi mùi hương
Từ đâu toả khắp Phật đường
Hương thơm kỳ diệu lạ thường toát ra ?

Xá Lợi Phất thật thà giải thích :
Ngài A Nan - Hương Tích Phật Đà
Cơm thơm chia xẻ cho ta
Ngài Duy Ma Cật đúng là quý nhân

Đã qua tận Chúng Hương tịnh quốc
Thỉnh về đây bình bát cơm thơm
Thọ dùng tất cả chúng nơn
Chân lông lan toả mùi hương diệu kỳ

A Nan hỏi Ngài Duy Ma Cật
Mùi hương kia phảng phất bao lâu?
Cơm tiêu hương mới tan mau
Bao giờ cơm mới tiêu tao thánng ngày?

Thầy nên biết không ai rõ được
Tùy chúng nhân tạo phước cho mình
Bảy ngày cứu giúp chúng sinh
Cơm tiêu giải thoát thường tình thế gian

Nếu tâm của Thỉnh Văn, Duyên Giác
Chưa đạt thành giải thoát phiền lo
Cơm còn cho đến bao giờ
Tâm kia giải thoát bến bờ tử sinh

Nếu như ai một mình lần bước
Tâm Bồ Đề chưa được mở ra
Cơm thơm giúp được thăng hoa
Bồ Đề tâm sẽ mở ra thẳng đường

Cứ như thế kiên cường tu tập
Cơm ăn rồi vun đắp cho người
Lòng trong trí sáng yêu đời
Bất thối chuyển đạt- thẳng ngôi Phật Đà

Cơm thơm ấy đúng là pháp vị
Cam Lộ hương điều trị chúng sanh
Não phiền si ái vây quanh
Mùi hương giải thoát tan nhanh não phiền

Phiền não hết cơm thơm tiêu hết
Phật, chúng sanh giống hệt nhau
Cùng trong giải thoát nhiệm mầu
Tử sinh không có- một bầu trời xanh

A Nan hỏi : chúng sanh nhiều kiếp
Nghiệp tham, sân nổi tiếp si mê
Khổ đau che lấp đường về
Cơm thơm nuôi hạt Bồ Đề lớn nhanh...

Con chưa thấy... chưa hề nghe thấy
Thực phẩm kia nuôi cấy lòng nhân
Cơm thơm - Phật sự ân cần
Giúp người đạt tới... chỗ gần giác tâm

Thế Tôn bảo: A Nan- nhớ lấy
Nếu thông minh phải thấy điều này
Bồ Đề, phiền não không hai
Cho nên Phật sự lâu dài chớ quên

Các cõi nước chông chênh lấm nẻo
Pháp hữu vi phải khéo dụng công
Thiên hà đại địa mệnh mông
Ba đường, sáu cõi đều trông cậy người

Nếu đi, đứng, nằm, ngồi chánh niệm
Tất cả là Phật sự giúp ta
Dùng phân, rác để trồng hoa
Thân tâm an lạc đấy là niềm vui

Nước Chúng Hương bụi ngùi lễ tạ
Chín triệu người- Bồ Tát- đứng lên
Tạ từ bạch với Thế Tôn :
Chúng con mới đến tin đồn chẳng sai

Cõi ta bà không ai nhàn nhã
Nhiều khổ đau, ác trước vây quanh
Thế Tôn hóa độ chúng sanh
Hiện thành cõi nước thực hành nguyện xưa

Nước Chúng Hương vẫn chưa có được
Sống yên lành hưởng phước dài lâu
Cho nên hiểu biết không sâu
Mọi điều hạn hẹp không cầu vãng sanh

Cõi ta bà mong manh, đau khổ
Lắm ưu phiền già, lão, tử, sinh
Cho nên trân quý thâm tình
Thương người như thể thương mình khác chi

Tâm Bồ Đề có khi nhờ đó
Tăng trưởng thêm nhờ có tăng thân
Thực tập chính niệm ân cần...
...Thương người như thể thương thân khác gì?

Vậy trước lúc chúng con về nước
Xin Thế Tôn ban phước dạy cho
Vài điều tu dưỡng- dặn dò
Chúng con xin nhớ làm kho kinh hành

Bụt suy nghĩ rất nhanh rồi bảo:
Có pháp môn- già lão, trẻ trung...
...Cũng đều thực tập- lợi chung
“ Tận- vô tận giải thoát”- hãy cùng nhau tu

Tận là pháp hữu vi sanh tử
Vô tận là còn mãi- vô vi
Khổ đau cuộc sống hữu vi
Niết Bàn giải thoát vô vi còn hoài...

Nên thực tập không ai nhàm chán
Pháp môn này vào cuộc hóa sinh
Tuy đời đau khổ điều linh
Vẫn không rời bỏ một mình hưởng riêng

Khi sinh chúng ưu phiền, khổ não
Còn khổ đau, già- lão- tử- sinh
Từ bi thuyết giảng chân kinh
Độ cho thoát khỏi vô minh kiếp người
Đại từ bi sáng ngời hạnh phước
Cõi ta bà ác trước càng sâu

Bồ Tát thực tập càng mau
Viên thành đại nguyện quả cao đạt thành

Tuy giải thoát không đành lòng bỏ
Chúng sanh còn chưa rõ đường tu
Trở về chỉ dẫn... mặc dù...
...Không ai biết được- pháp tu mật hành

Bồ Tát độ chúng sanh nhiều kiếp
Xe lớn nên liên tiếp chở nhiều...
Thương người độ biết bao nhiêu...
...Vô lượng vô số nghiệp tiêu... chuyển dần...

Tuy giải thoát không cần an vị
Vẫn trở về... di chỉ truyền trao
Đại nguyện Bồ Tát... cùng nhau
Ta bà độ hết mới vào Lạc Bang

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ MƯỜI HAI

PHẨM THẤY BỤT A SÚC

Cõi tịnh độ hằng hà sa số
Bụt Di Đà, giáo chủ phương tây
Muốn sinh về ở chốn này
Di Đà sáu chữ niệm hoài trong tâm

Cõi ta bà chúng sanh lười biếng
Nên pháp nào được tiếng dễ tu
Không cần dốc sức chuyên sâu
Vẫn mau đạt được pháp mầu- mật tu

Nên Tịnh độ dân cư đông đúc
Chúng sanh luôn dốc sức cầu về
“ Ghi danh ” chen chúc bốn bề
“ Vãng sanh cực lạc ”- Bồ Đề trường xưa

Có một cõi vẫn chưa biết đến
Ở phương Đông Phật mến thương ta
Giảng đường thuyết pháp nói ra :
Cõi này A Súc Phật là chủ nhân

Điều kiện để chúng nhân đến đó
Phải thực hành hơi khó cho ai
Cần tu học suốt đêm ngày
Pháp lành tâm niệm lâu dài... vãng sanh

Nên rất ít người tranh về đấy
Hơi khó tu, khó thấy quả lành
Diệu Hỷ tên nước vãng sanh
Của Bụt A Súc hình thành đã lâu

Duy Ma Cật bắt đầu từ đấy...
Ngài ra đi khi thấy trần gian
Vô minh dầy đặc mênh mang
Khó mà thấy được Niết Bàn ở đâu

Pháp Phật vốn nhiệm mầu khó giảng...
...Cho muôn người - rào cản vô minh
Ngăn che Phật tính của mình
Tham, sân, si diệt, hành trình gian nan

Ngài Duy Ma vẫn đang hóa độ
Cõi Ta Bà hiển lộ thần thông
Diệt trừ phiền não sạch không
Giúp cho sinh chúng khai thông pháp lành

Thế Tôn nói : tương tranh là chốn
Cõi thế gian người vốn mê lầm
Pháp hư dối thích ôm cầm
Pháp chân thật vốn ghét ngấm từ lâu

Bởi hư dối đứng đầu huyễn ảnh
Nhà, ngựa, xe... sống cảnh giàu sang
Tưởng rằng đệ nhứt trần gian
Nào hay hư dối còn đang chực chờ

Cảnh vô thường từng giờ thay đổi
Có còn chẳng hư dối kiếp người

Nay còn, mai mất, cuộc đời...
Phù du sớm nở... tả tơi tối về

Pháp chân thật không hề lay chuyển
Tính chân thường nhuần nhuyễn đã lâu
Không sinh, không diệt nhiệm mầu
Không tham, không bớt lâu lâu sạch không

Ngài Duy Ma thực lòng Bồ Tát
Hóa hiện sang độ các chúng sanh
Ta Bà khổ hải mong manh
Giúp người vượt thoát pháp lành truyền trao

Nghe Phật nói thanh tao kỳ diệu
Lòng khát khao, vâng chịu, tin theo
Đại chúng mơ ước trong veo
Thấy nước Diệu Hỷ, Tỳ Kheo trong ngoài

Duy Ma Cật vâng lời Phật dạy
Hiển thần thông chẳng ngại ngần chi
Mọi người đều thấy chẳng nghi
Dân nước Diệu Hỷ đang đi kinh hành

Phật Vô Động- âm thanh thuyết pháp
Tiếng rền vang vấn đáp cùng nhau
Người nghe, người giảng thao thao
Giọng Phật A Súc trong, cao, rõ ràng...

Đại chúng vẫn còn đang bỡ ngỡ
Cảm phục Ngài vừa mở thần thông
Giúp cho Tứ chúng được trông...
...Thấy Phật A Súc khai thông pháp mầu

Đại chúng vốn từ lâu nghi ngại
Bởi phàm thân còn mãi đua chen
Lợi quyền, chức vụ, giàu sang
Ngăn che nhục nhãn lẽ làng đường tu

Được thấy Phật- mặc dù- phút chốc
Tâm thiện lành tơ tóc nhỏ nhoi
Đơm hoa kết quả hảnh hoi
Tâm Bồ Đề mở là nơi chốn về

Thế Tôn hỏi Ngài Duy Ma Cật :
Đến thăm tôi đã gặp được tôi

Chẳng hay khi đã gặp rồi
Duy Ma cư sĩ thấy tôi thế nào ?

Bạch Từ Phụ con nào đâu dám!
Quán thân người như thể thân con
Cùng là thật tướng không hơn
Phật thân là thế- thân con khác nào

Thân Phật vốn biết bao công đức
Sắc lưu ly trong suốt hào quang
Chúng sinh nghiệp nặng còn đang
Phiêu linh trong cõi thế gian người

Chớ quán Phật tốt tươi hình sắc
Cũng đừng cầu chứng đắc- âm thanh
Con đường tà đạo mong manh
Làm sao thấy Phật viên thành nguyện xưa ?

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ MƯỜI BA

PHẨM PHÁP CÚNG DƯỜNG

Tu Lục Độ đứng đầu bố thí
Từ Thế Tôn cho chí phàm nhân
Giúp người không quản cực thân
Miễn là lợi ích muôn phần cho ai

Dư của cải, tiền tài trợ giúp...
...Kẻ nghèo cùng một chút lòng thương
Thoát ra khỏi cảnh tai ương
Bần hàn, đói rách, lỡ đường cô thân

Xưa- Phật thuyết chúng nhân nghe pháp
Vua Trời là Đế Thích Hoàn Nhân
Cũng đang tham dự ân cần
Kinh Duy Ma Cật- một lần- nghe qua

Ngài phát nguyện- Ta Bà- nếu có
Chúng sanh nào hiểu rõ ý kinh

Hiểu, nghe, tin, cả thực hành...
Ta nguyện hỗ trợ chân thành giúp cho

Kẻ ấy sẽ không lo đói khát
Sống dư thừa lâu các cao sang
Thuận duyên tu học, bình an
Hộ trì chánh pháp- ta đang giúp người

Bụt nghe thế- mỉm cười- rồi kể:
Thuở xa xưa nơi thế gian này
Dược Vương hiệu Phật nghìn tay
Oai nghi rực rỡ đủ đầy thiện căn

Cũng thời đó trai tăng hộ pháp
Chuyển Luân Vương danh khắp gần xa
Tên vua Bảo Cái thật là...
Xứng danh nước lớn muôn nhà kính yêu

Các chư hầu cũng đều khâm phục
Chuyển Luân Vương đại phúc hơn người
Con vua Nguyệt Cái- sáng ngời
Phát tâm bố thí giúp người lầm than

Người luôn nghĩ- khê khàng tự hỏi :
Ta cùng con mong mỗi giúp đời
Bố thí tiền của cho người
Từ vô lượng kiếp thành thối trong lòng

Ta chẳng hiểu bởi không thấy được
Vì sao người vô phước hơn ai
Tiền không giữ được lâu dài
Cho gì để được ngày mai vẫn còn ?

Oai đức Phật vuông tròn sau trước
Giữa thính không tiếng được người nghe:
Cúng dường chánh pháp Bồ Đề
...Liễu kinh sẽ được đón về Lạc bang

Công đức của muôn ngàn thánh chúng
Pháp cúng dường cho đúng người nghe
Phá đi tà kiến ngăn che
Giúp người thấy được chẳng e ngại gì

Cúng dường Pháp từ bi hiển lộ
Rõ chánh tà thoát khổ trần ai

Giá trị hơn hết không sai
Nghe thế Nguyệt Cái tìm Ngài Được Vương

Bụt dẫn giải bởi thương sinh chúng
Phật nói ra kinh đúng lý chân
Nhiệm mầu khó nhận, khó tin
Vô cùng thâm diệu chúng sinh dễ lầm

Bởi nhân thế hàng trăm đường lối
Pháp nhiệm mầu - u tối thế gian
Thanh tịnh - không nhiễm - bình an
Không phân biệt cũng chẳng màng nghĩ suy

Nếu như ai nghe, trì, tin, hiểu...
...Đọc tụng và phát biểu, giải bày
Phương tiện diễn nói giúp ai
Giữ gìn chánh pháp lâu dài mai sau

Như thế đó đứng đầu Bố thí
Pháp cúng dường không chỉ giúp ta
Thực hành Thiện hạnh tránh xa...
Tà kiến, ngã chấp, ý ma tranh giành

Vô sanh nhẫn đạt thành - liễu nghĩa
Kinh vừa nghe y nghĩa thực hành
Y pháp không y theo nhân
Đó mới là pháp cúng dường chúng sanh

Nghe Phật giảng ngọn ngành- liễu đạo
Pháp cúng dường thông thạo người nghe
Thái tử phát nguyện xuất gia
Xa lìa ngã sở hoàng gia tu hành...

...Không ngừng nghỉ - đạt thành đạo quả
Chứng đạo rồi độ cả quần sanh
Đấy là câu chuyện tiền thân
Như Lai nhắc lại bao lần chứng minh

Vua Bảo Cái nay là Bảo Diệm
Đức Thế Tôn khó kiếm trong đời
Hoàng tử Nguyệt Cái hiện thời
Chính là ta đó đương đời Thích Ca

Pháp cúng dường thật là hữu ích
Cũng gọi là pháp thí cho người

Công đức vô lượng sáng ngời
Món quà dâng tặng cuộc đời hôm nay

Pháp cúng dường nếu ai giữ được
Giúp cho người tạo phước lâu dài
Đói ăn cần giúp tiền tài
Trí tuệ tăng tiến giúp ai pháp lành

Ngài Duy Ma thực hành nhuần nhuyễn
Pháp cúng dường uyển chuyển độ đời
Trần gian hóa độ rong chơi
Ta bà khổ hải đưa người...vượt qua...

Vân Hà
(TTHA)

PHẨM THỨ MƯỜI BỐN

PHẨM CHÚC LỤY

Phẩm mười bốn tên là chúc lụy
Kinh Duy Ma di chỉ truyền trao
Mười phương đệ tử cùng nhau
Giữ gìn lưu chuyển niệm đầu trong tâm

Bụt Thích Ca âm thầm giao phó
Người thay mình còn đó ngày sau
Giữ gìn chánh pháp nhiệm mầu
Truyền đạt tư tưởng bàn giao pháp lành

Bụt Thích Ca biết rằng Di Lặc
Sẽ thay mình giáo hóa chúng sanh
Ta bà kiếp sống mong manh
Bảo trì - truyền đạt - viên thành nguyện xưa

Ngài phó chúc Đại Thừa pháp bảo
Kinh Duy Ma di cỏ còn đây
Phật thương điển nói giải bày
Độ người qua khỏi trần ai khổ nài

Ngài nhắc nhở muôn ngàn đạo hạnh
Bồ Tát đừng sợ cảnh lâm than
Tư tưởng mới - chớ nghi nan,
Lời hay, ý đẹp bảo ban giúp đời

Siêng học hỏi cùng người hành đạo
Chứng đạt rồi thông thạo đường tu
Giúp cho khắp hết mặc dù...
Người thương kẻ ghét cương nhu mặc lòng

Phật khuyên nhủ một lòng ghi nhớ
Có hai điều Bồ Tát đừng quên:
Đối với kinh điển thậm thâm
Tuy chưa học đến âm thầm sinh nghi

Lòng kính hãi bởi vì lạ lẫm
Chưa từng nghe nghiên ngẫm bao giờ
Sinh lòng sợ sệt nghi ngờ
Hại cho tâm đạo bên bờ tử sinh

Hai là gặp người truyền kinh đó
Dù giảng hay thông tỏ mọi điều
Hộ trì - thuyết pháp cao siêu
Mình luôn kỳ thị bởi kiêu trong lòng

Nên chẳng muốn- chẳng mong thọ lãnh
Lỡ dịp may do ngoảnh mặt đi
Bồ Tát mới học thường khi
Sai lầm mắc phải bởi vì kiêu căng

Nay phó chúc chư tăng ở lại
Kính Duy Ma rộng rãi đường tu
Chúng sinh nhiều bệnh mặc dù
Kính điển uyên áo tiếp thu lợi mình

Ngài Di Lặc thưa trình với Phật :
Bạch Thế tôn-nghiêm mật pháp sâu
Con xin vâng lệnh nguyện cầu
Đại thừa pháp bảo nhiệm mầu truyền đi...

Vân Hà
(TTHA)

HÔI HƯỚNG CÔNG ĐỨC

Kinh Duy Ma - công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hướng
Nguyện cho pháp giới cùng chúng sinh
Đều được vãng sanh An lạc quốc

Ba chương tiêu trừ phiền não dứt
Trí huệ nguyện đắc liễu chơn minh
Tội chướng bao đời đều rửa sạch
Thế gian Bồ Tát giải chân kinh

Tây phương thẳng tiến cõi thuần chân
Liên hoa chín phẩm vốn từ thân
Hoa nở chào đời tròn quả phước
Thế Tôn chợt thấy ngộ vô sinh

Bạn cùng Bồ Tát tâm kiên cố
Lòng không thối chuyển giữa thế gian
Hoá độ vì người hành sáu pháp
Tuỳ thời đúng bệnh tạo bình an

Nguyện cùng người xẻ chia công đức
Phật sự đã làm dù nhỏ dù to
Con cùng chúng sinh đồng tâm dốc sức
Xin Thế tôn thương và thọ ký cho ...

Vân Hà
(TTHA)

*Nguyện đem công đức này
Hương về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sinh
Đều trọn thành Phật đạo*

*Vân Hà
(77HA)*

Lời bạt cho tập Duy ma cật diễn ngâm

Đọc và thấm nhuần tư tưởng nhà Phật từ nhiều năm, nhưng khi cầm bút viết lời giới thiệu cho tập Duy Ma Cật diễn ngâm, tôi phải mất một năm để được sống và ngẫm nghĩ về bộ kinh, thấm thấu cả đến bố cục của quyển kinh : từ phẩm thứ nhất nói về duyên cơ mà ngài Duy Ma Cật vẫn còn lang thang trong cõi ta bà này chỉ vì đại nguyện còn chúng sinh khổ não và bệnh tật ngài vẫn còn trách nhiệm hoằng hoá độ sinh, đến sinh hoạt của chư Phật nơi Phật quốc, vẫn không ngừng học hỏi để tiến hoá bởi con đường tu của chúng sinh có muôn hình vạn trạng, giác ngộ có nhiều thứ bậc khác nhau, đến phẩm thứ ba nhân cơ hội ngài Duy Ma Cật mang thân bệnh, Phật dùng phương tiện để các hàng đại đệ tử được cơ hội thăm viếng, qua đó tập đại thành lý luận Phật giáo, từ căn cơ của mỗi vị mà cái thấy cái nghe, cái luận giải được mở mang thêm. Cả đến hàng Bồ Tát thượng thừa và Phật tương lai Ngài Di Lặc cũng không qua khỏi biện tài vô ngại của Bồ Tát Duy Ma Cật, cho nên nói rằng Kinh Duy Ma Cật là pho kinh thể hiện biện tài lý luận giảng giải nghĩa lý kinh Phật qua lời Bồ tát tại thế Duy Ma Cật cũng không có gì quá đáng. Tôi thật sự thú vị vì mỗi người cư sĩ trong chúng ta ai trên con đường tu học cũng có một chỉ nam, một tấm gương cho mình đi theo và hành xử. Tuổi thanh niên tôi được thượng toạ Thích Tâm Thông, trụ trì chùa Phú Bình, rồi sau đó tại chùa Pháp Hoa, Ngài tặng quyển Kinh Duy Ma

Cật, tôi nghĩ ngài ngầm khuyên tôi tu học theo gương sáng của ngài Duy Ma Cật, một cư sĩ tu thành Phật giữa cõi đời ô trược này. Nhưng thật sự càng già mình càng hiểu ra chúng ta phải tu và hành trì miên mật đến a tăng kỳ kiếp biết đã được là đệ tử của ngài chưa ?

Ngài hiện thân cư sĩ trưởng giả chỉ là phương tiện hoằng pháp độ sinh, Ngài chính là Phật nhưng vì đại nguyện cứu độ chúng sinh mà thị hiện đi giữa trần lao, mang thân cư sĩ. Đọc Kinh thấy cả một câu chuyện hấp dẫn về mặt lý luận, không một vị nào trong hàng Đại đệ tử của đức Phật không được ngài chinh đốn, nhắc nhở... để có một nhỡn quan siêu việt hơn, hoàn hảo sáng tỏ hơn, uẩn súc uyên áo hơn, không rơi vào một cái chấp nào, biên kiến nào, thông dong tự tại để mà hành trì Phật pháp . Chúng ta đều biết rằng các đệ tử của đức Phật đều đã chứng đắc các quả vị thánh đang hoằng pháp độ sinh. Nhưng trong phẩm đệ tử Ngài vẫn tùy căn cơ, tính cách, tình huống, hoàn cảnh khác nhau của mỗi vị mà Ngài điểm nhãn để vị ấy được thông suốt mà hành xử. Với Ngài xá Lợi Phất thì ý nghĩa, mục đích ngời thiên: Nếu chỉ diệt thọ tưởng định ngăn

*che, thì Niết bàn đạt tới chỉ e... tiểu thừa. Và Ngài **khẳng định** : Thiên tột đỉnh không chứa tam giới, Giữa thế gian vẫn tới Niết bàn, Tâm không lay động tịnh an, Oai nghi toả khắp thế gian ...Đại thừa.*

Với Ngài Mục Kiền Liên khi đang thuyết pháp vẫn được Ngài nhắc nhở : Mọi khái niệm ly khai ngôn thuyết, chớ kẹt vào sinh diệt thế gian.

Đối với khổ hạnh đầu đà Ngài Ca Diếp đang trì bình đến xóm nghèo, xa lánh cảnh giàu sang ... vẫn được Ngài nhắc nhở : khát thực thứ lớp trì bình, tinh thần bình đẳng phải xin đúng nhà, Người giàu có cũng là sinh chúng...Giúp người tạo phước không chờ... chọn ai! Phải vượt khái niệm sạch trong, tà chánh, Tám điều lành huyễn ảnh trần gian, Không nhớ, không sạch, tâm an, không sinh không diệt đôi dàng như nhau...**Đến Ngài Tu Bồ Đề cũng phải thừa nhận với Phật** : ông ấy, đã dạy con nhìn thấy pháp không, bình đẳng tánh trí viên dung, bất cấu , bất tịnh chỉ cùng tánh thôi...cho nên Phật pháp bất ly thế gian pháp.

Đến ngài Phú Lô Na, giảng sư đang giảng pháp giữa rừng vẫn được nhắc nhở : Căn cơ người cao thấp khác nhau. Do đó soi căn tánh trước sau cho rõ,

muốn độ người phải mở Đại Bi Với người thượng trí thường khi, Đại thừa pháp bảo tướng tri mọi điều...

Ngài Ca Chiên Diên được coi là một luận sư đệ nhất vẫn được điểm hoá : ...*Giảng đạo chớ làm, sinh diệt và cả hư không, chỉ là huyền tưởng cũng đồng một thôi. Bởi bản chất đời đời không diệt, cũng không sanh- hiểu biết nguồn căn, bên ngoài những tướng cách ngăn, thật ra hai mặt : có- không- vô thường...*

Đến ngài A Na Luật, có tiếng là “Thiên nhãn” (mắt trời) khi trả lời Phạm Vương rằng “Mắt Trời” có thể trông thấu rõ cả tam thiên thế giới , cũng chỉ như quả xoài trước mặt , cũng bị Ngài chất vấn : Nếu không hiện tướng : Vô vi, Làm sao nhìn rõ, khác gì nói suông? Và trái lại : Nếu hiện tướng để luôn nhìn thấy, Có khác gì học lấy ngũ thông, Ngoại đạo, tà thuật, cuồng ngông... ?

Đến các ngài Ưu Bà Ly, La Hầu La, A Nan Đà ... mỗi hiểu biết thông thái, hành xử của các vị ấy cũng nhờ khả năng biện giải, điểm nhãn của Ngài mà được chuẩn xác, sáng tỏ thêm. Phải nói Ngài chỉ dùng lý luận, phân giải sau trước, ngọn ngành; nhưng thật sự như một trò chơi hý lộng thần thông cả tư duy và ngôn ngữ để làm bật lên chân lý vàng vạc như ánh trăng muôn đời vẫn toả

sáng mà do các vô minh, vọng tưởng che khuất nên con người không nhìn thấy.

Đến hàng Bồ Tát thượng thừa như ngài Di Lặc, đồng tử Quang Nghiêm và Trì Thế Bồ tát... mỗi ngài nhận lãnh một kinh nghiệm sâu sắc cùng Ngài Duy Ma Cật. Người đọc nhiều lúc bị cuốn hút vào sự màu nhiệm, đột sáng khi Trì Thế Bồ tát còn suýt bị Ma Vương giả hình tướng Trời Đế Thích để lừa khi đem dâng tặng Bồ tát 12 ngàn thiên nữ. Nào ngờ Ngài Duy Ma có mặt kịp thời phân tỏ và giáo hoá tại chỗ 12 ngàn thiên nữ khiến họ phát tâm vô thượng bồ đề, quyết ở lại tu hành, mặc cho Ma Vương khổ công đòi lại. Tâm vô thượng phát lòng thành, Bồ đề phiền não rành rành trước sau. Nghe giảng dạy trần lao, ngũ dục, chỉ buộc ràng thế tục, phiền lo, Sao bằng pháp lạc từng giờ, Đưa người qua đến bến bờ yên vui...

Đọc tác phẩm, chúng ta không những hiểu rõ, thâm tào tư tưởng và ý nghĩa kinh mà còn thêm sự cảm phục văn tài của tác giả Vân Hà- một nhà thơ Phật tử thâm nhuần triết lý, tư tưởng Phật giáo, hiểu kinh sách đến mức tinh túy nhất, dùng văn vần rất hàm súc chuyển tải những ý tưởng cao siêu, thanh thoát và uyên áo của nhà Phật để người đọc cảm nhận và lĩnh hội ý kinh. Thay mặt đọc giả Phật tử xin cảm ơn nhà thơ Vân Hà đã làm được việc khó: chuyển tải sang văn vần những tập kinh sách

phổ thông để quần chúng bình dân - vốn yêu chuộng văn thơ - được đọc, dễ hiểu, dễ nhớ, để tư tưởng Phật giáo được sống mãi với thời gian và tâm hồn Việt Nam.

Tôi trân trọng giới thiệu đến quý độc giả tập Duy Ma Cật Diển Ngâm của nhà thơ Vân Hà, một bông hoa đẹp, tươi sáng trong biển rừng Phật pháp, đã giúp tôi hiểu và vỡ ra nhiều chỗ mà nếu đọc kinh văn có thể ta đã sơ suất bỏ qua. Chúc tác giả luôn an lạc, đạo tâm tăng trưởng để tiếp tục chuyển tải những tập kinh sách phổ thông ra văn vần để đồng bào Phật tử dễ tiếp cận hơn, tư tưởng Phật giáo thấm sâu hơn vào lòng dân tộc chúng ta.

Viết xong lúc 0g30' ngày 15 tháng 2 năm 2008 Mùng 9 Tết Mậu Tý

Thạc sĩ Phạm Văn Cảnh
Viện Nghiên cứu Phật học Việt Nam Ban Phật giáo Việt Nam